[DE]ERDE JAAR. N°. 478. 1839. VRIJDAG, 31 MEI

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT AAN HET BUREAU VAN HET BLAD, Warmoesstraat, N°. 208, en bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN VOOR 3 MAANDEN, te *Amsterdam*.......... en *Buitensteden* franco..........

Advertentien. ZEVEN REGELS of minder.......... Elken regel meer.......... [illegible] voor elke advertentie en herhaling....

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

EXTRACT UIT DE TWEEDE EDITIE VAN DEN *AVONDBODE* VAN DEN 30 MEI.

AMSTERDAM 30 Mei. Volgens brieven, alhier regtstreeks van Padang ontvangen, is de hoofdzetel van het inlandsche hoofd Tamboesy stormenderhand veroverd. De magt van dit laatste der wederbarstige Padrische hoofden kan derhalve als vernietigd worden beschouwd.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 30 Mei. Ten vervolge op onze laatste mededeeling omtrent de *Overzeesche Bezittingen*, laten wij hieronder den zakelijken inhoud volgen van de bij ons ontvangen berigten omtrent den staat van zaken in Indië, loopende tot den laatsten December jl.

Van Sumatra's westkust waren te Batavia geene tijdingen van eenig bijzonder belang op het gemelde tijdstip ontvangen. De luitenant-kolonel von Saper, wiens vertrek van Batavia naar Sumatra's westkust nog kort geleden is gemeld geworden, bevond zich in eenen zeer verzwakten toestand te Padang. Ook de gezondheidstoestand van den majoor der artillerie Hoijel moet zeer bedenkelijk zijn, zoo dat die hoofdofficier op zijnen terugkeer naar Batavia stond, om van daar verder met verlof naar Nederland te vertrekken.

Zr. Ms. korvet *Hippomenes* is naar Sumatra's westkust bestemd geworden, ter vervanging van het aldaar gestationeerde fregat *de Maas*.

Van Palembang waren de berigten niet later dan tot den 14 December. Er waren aldaar verontrustende tijdingen ontvangen omtrent de bewegingen van den Arabier Saïd Mohamat en diens aanhang in het Jambieksche, zoodat men voor een oogenblik voor de veiligheid van den militairen post te Mocara Kompeh scheen bezorgd te zijn geweest; latere berigten echter waren van eenen meer geruststellenden aard, en hadden alle vrees ten dien opzigte doen verdwijnen.

Toean Penjawes, die vroeger de binnenlanden tusschen Palembang en Benkoelen verontrust had, moet zich weder in- of nabij de Rawasche districten vertoond hebben, met nog twee Jambische Pangerangs, met name Soerio en Natta di Radja, alsmede met zekeren Toean Ramboet Panjang. Hij schijnt het voornemen te hebben, om zich bij Troessan al meer en meer te versterken. Men had eene mobiele kolonne naar de genoemde districten gezonden, waarvan een gedeelte naar Mocara Roepit is opgerukt. Den 28 November hebben de Nederlandsche troepen eene vijandelijke benting, liggende [illegible] onze zijde, terwijl van den vijand vijf dooden zijn gevonden, en zeven gevangenen op hem zijn gemaakt. Later, op den 3 en 4 December, heeft men drie vijandelijke bentings verlaten gevonden, en afgebrand. De vijand had op eene hoogte post gevat, en zijn getal werd op 300 man begroot, terwijl de mobiele kolonne, waarvan hierboven is gesproken, slechts 180 in het geheel telde.

Te Riouw had men het berigt ontvangen wegens de aanwezigheid bij de Tamblangs eilanden, op de westkust van Borneo, eener expeditie van een dertigtal zeeroovers-vaartuigen, bemand met ongeveer 800 man, die zich met een aanzienlijk verlies van manschappen, doch te vergeefs, had trachten meester te maken van eene op die eilanden gelegen, goed bevolkte en versterkte kampong. Zr. Ms. korvet *Castor* en de koloniale schooner *Argo* waren derwaarts gestevend, doch vonden bij hunne aankomst de roovers reeds weggezeild langs de Noordwestkust van Borneo naar Magindanao, alwaar zij schenen te huis te behooren. Zij voerden met zich de in October 1837 bij Bali genomen particuliere schooner *Maria Frederica*, gezagvoerder Gregory.

Men hield het er voor, dat, zoo spoedig mogelijk, eene expeditie uit Riouw tegen het eiland Magindanao in den Soloschen archipel zou worden uitgerust.

Van Samba's op de Zuidwestkust van Borneo, werd berigt, dat het hoofd der Hanoonsche zeeroovers zijne onderwerping aan het gouvernement had aangeboden.

Zr. Ms. fregat *de Zaan* was van Batavia naar de wateren van Riouw vertrokken, ter aflossing van de gemelde korvet *Castor*.

Op Java zelf had niets plaats gehad, dat van eenig bijzonder belang was, en de stand van het rijstgewas was aldaar over het algemeen gunstig.

De verpachtingen waren afgeloopen, en hadden in het algemeen, met uitzondering van de amfioenpacht, een gunstig resultaat opgeleverd. Het een met het ander zou evenwel de vermindering van den geheelen pachtschat over dit jaar, in vergelijking met het vorige, niet minder dan ongeveer [illegible] bedragen.

Daarentegen hadden de [illegible] regten op Java en Madura aanzienlijk meer opgebragt. Dezelve hebben over September jl. bedragen *f* 565,709, en over October *f* 535,467; terwijl in de eerste tien maanden van het vorige jaar, in vergelijking met hetzelfde tijdvak van 1836, meer is ontvangen *f* 1,441,955, en in vergelijking met 1837, meer *f* 734,351.

Te Batavia heeft men op den 20 Dec. jl., des morgens ten 9 ure, een ongewoon verschijnsel waargenomen, te weten: eene hooge zee met weinig wind, die tot 12 ure al meer en meer toenam, en eerst in den namiddag verminderde. Zonder de redenen te kunnen nagaan, waaraan zulks moest worden toegeschreven, had men alleenlijk opgemerkt, dat des ochtends de lucht in het Noorden tot het Westen sterk bezet, en de deining der zee hooger dan gewoonlijk was. Zulks had eenige schade aan de zeehoofden veroorzaakt, waarvan de herstelling eenigen tijd scheen te zullen vereischen.

Bij die gelegenheid was de gezagvoerder J. J. Bart, van het op dien dag ter reede aangekomen schip *Walcheren*, in den namiddag met de sloep naar wal varende, benevens den scheepsdoctor, één der stuurlieden en een matroos verongelukt. Hunne lijken had men later opgevischt, gelijk ook een zak met de aangebragte postpakketten en een 45 tal losse brieven.

Eindelijk vernemen wij, dat brieven, tot half Januarij loopende, regtstreeks van Padang hier te lande zijn ontvangen, waarbij de gewigtige tijding wordt medegedeeld, dat de Nederlandsche troepen, onder aanvoering van den kolonel Michiels, tegenwoordig gouverneur van Sumatra's Westkust, Daloe-daloe, den hoofdzetel van het inlandsch hoofd Tamboesij, stormenderhand hebben ingenomen. Deze tijding is te belangrijker, omdat Tamboesij het laatste was der Padrische hoofden, dat nog wederstand bood, en zijne magt door die gebeurtenis als vernietigd kan worden beschouwd.

De inneming der gemelde plaats moet op den 12 Januarij jl. zijn geschied. Behalve eenen vrij aanzienlijken voorraad van andere wapenen en krijgsbehoeften, had men ook 30 stukken geschut veroverd. Ongerekend de gesneuvelden en gekwetsten onder de Amboneezen en verdere inlandsche hulptroepen, telde men onder de Europeanen slechts 3 officieren en 13 soldaten gekwetst.

— Door de arrondissements-regtbank alhier, is eene nominatie van candidaten tot kantonregter uitgebragt, ter vervulling van de vacature, ontstaan door de benoeming van den heer Mr. G. Schimmelpenninck tot lid [illegible], bestaande uit de heeren Mr. W. Servatier, regter plaatsvervanger; Mr. J. J. Messchert van Vollenhoven, substituut griffier bij de arrondissements-regtbank, en Mr. F. J. van der Feen.

— Z. M. heeft bepaald, dat de verordeningen, vervat in Hoogstdesselfs besluit van 28 Julij 1837, omtrent de inhouding van wedde, ten behoeve van het algemeen burgerlijk pensioenfonds, ook zullen worden toegepast op de geëmploijeerden van den vierden rang bij de provinciale gouvernementen, den 1 April 1836 op behoorlijke aanstellingen in functie geweest zijnde, en welke na dat tijdstip tot vaste ambtenaren zijn, of alsnog zullen worden benoemd.

— Aan den gepensioneerden 1sten luit. kwartiermeester P. Olevier, administrateur van kleeding en wapening bij de 8ste afdeeling, is de rang van kapitein verleend, buiten bezwaar der schatkist.

Met 1 Julij aanstaanden is aan den militairen intendant der 2 klasse, W. van Wijck, een rijks pensioen toegelegd.

Eervol zijn ontslagen, H. W. E. de Bock, 2de luitenant van de 9de afd., en E. B. Sutherland, 1ste luitenant op non-activiteit.

— Ter vervulling van de thans vacant zijnde Hoogduitsche predikantsplaats bij de Evangelisch Luthersche gemeente alhier, zullen op de proef prediken: DD Lentz uit Emden, Smedes uit Jever, Centzins uit Elingen en Hulsmann uit Elberfeld.

— Naar men verneemt, is van het werk van den heer Ramon de la Sagra: *Voyage en Hollande et en Belgique, sous le rapport de l'instruction primaire, des établissements de bienfaisance et des prisons dans les deux pays*, waarvoor genoemde schrijver van Z. M., als een bewijs van Hoogstdeszelfs tevredenheid, eenen gouden ring, met brillanten omzet, ten geschenke heeft ontvangen, ter drukkerij van den heer J. Oomkens, te Groningen, eene vertaling op de pers, en zal dezelve eerlang in het licht verschijnen.

— Uit Delfzijl meldt men, dat het Volksfeest, op den 23 dezer, aldaar, ter gelegenheid van de vijf en twintigste verjaring van het vertrek der Fransche troepen uit die vesting, gehouden, in de beste orde is afgeloopen. De vooraf aangekondigde volksvermaken, het mastklimmen, zakloopen en andere spelen van dien aard, benevens het afsteken van prachtige vuurwerken, hebben, in bijzijn van eene groote, ook van elders zamengevloeide menigte, zonder eenige stoornis en tot vreugde en genoegen der bevolking, plaats gehad. Des morgens heeft de weleerwaarde heer J. H. Hemmes, predikant te Farmsum, in eene toepasselijke redevoering, welke door muzijk werd afgewisseld, aan de gebeurtenis, die aanleiding tot dit feest heeft gegeven, herinnerd, en zijne hoorders opgewekt tot gepaste viering der verjaring van dien dag, welke ook voor geheel ons Vaderland merkwaardig is, zijnde hetzelve toen eerst ten eenemale van de Fransche overheersching bevrijd geworden.

HAARLEM 29 Mei. Heden is het vijftigjarig bestaan van het departement Haarlem der maatschappij *Tot Nut van 't Algemeen* alhier plegtig gevierd. In de St. Janskerk, daartoe gunstig afgestaan, zijn de leden van het departement, alsmede de genoodigde provinciale en stedelijke autoriteiten, zoo burgerlijke als militaire en regterlijke, en voorts zoo vele andere personen, als behoorlijk geplaatst konden worden, op het voor de feestviering bepaalde uur bijeen gekomen, en heeft de heer V. Loosjes, medebestuurder van het departement, ten aanhoore van deze talrijke schare, eene allezins doeltreffende feestrede uitgesproken. Een overzigt over de werking van deze afdeeling der Maatschappij, sedert de viering van derzelver vijf-en-twintig jarig bestaan, leverde den redenaar stof op, om de onderscheidene inrigtingen, die gedurende dat tijdvak door het departement in stand gehouden of tot stand gebragt zijn, in dezelver edel doel en nuttige werking te schetsen, en alzoo te wijzen op de heilrijke vruchten, welke het bestaan der Maatschappij ook in deze hare afdeeling oplevert, ter verspreiding en vermeerdering van volksbeschaving, deugd en geluk.

Deze feestrede werd voorafgegaan, afgewisseld en besloten met de uitvoering van onderscheidene muzijkstukken door een groot aantal zangers, zangeressen en andere toonkunstenaars, wier keurige voordragt van de te dezer gelegenheid vervaardigde feest-gezangen, onder de leiding van den heer J. W. Weidner, den luister en het genoegen der plegtigheid in geene geringe mate verhoogde.

Bij de viering van dit halve eeuwfeest zijn door den voorzitter van het departement, met eene gepaste toespraak, eere-medailles uitgereikt aan Matje van Lonenburg en Martinus Pölle, ingezetenen dezer stad, die, met gevaar van hun eigen leven, het leven van drie in het water gevallen kinderen hebben gered.

Deze feestviering, waarbij voor het overige eene voorbeeldige orde heerschte, zal gewis bij allen, die dezelve bijwoonden, eenen aangenamen indruk achterlaten.

'sGRAVENHAGE 29 Mei. Heden is de vergadering van de Evangelisch Luthersche Synode door Z. Exc. den minister van Staat, belast met de generale directie voor de zaken der Hervormde Kerk, enz., geopend, en wel onder het voorzitterschap van den weleerw. heer J. Decker Zimmerman, predikant te Utrecht; terwijl het secretariaat daarbij is waargenomen door den weleerw. heer J. C. Loman, predikant te Amsterdam.

— De op laatstl. Vrijdag door het Provinciaal hof alhier ter dood veroordeelde Mutton zoude zich niet in cassatie hebben voorzien, doch een request om gratie aan Z. M. hebben ingediend.

ROTTERDAM 29 Mei. Gisteren is met goed gevolg te water geloopen het barkschip *Jacatra*, groot 500 tonnen, gebouwd voor rekening van de heeren M. P. Ketelaar en H. van Rijckevorsel, op de werf van de wed. E. Visser, en is daarna de kiel opgehaald van een barkschip, groot 600 tonnen, genaamd *Elise Susanne*, voor rekening van den heer H. van Rijckevorsel, alhier.

Part. Corresp. BRUSSEL 29 Mei. Heden middag is er door den Senaat een geheim committé gehouden, hetwelk slechts een half uur heeft ge-

MENGELWERK.

DE MISDAAD ONTDEKT.

(*Eene op waarheid gegronde gebeurtenis.*)

Vóór eenige jaren werd in een' der naburige landen, toen onder Fransch beheer, eene gruwzame misdaad bedreven, welke te merkwaardiger was, naardien zich de vinger Gods in hare ontdekking kennelijk onderscheidde.

Een landbouwer, dien wij VELDHORST zullen noemen, had, zoo als zij, die door zorgen gedrukt worden, wel meermalen gewoon zijn, de hoop om zijne omstandigheden te verbeteren op eene loterij gevestigd, en die hoop werd niet teleur gesteld; het geluk, of liever het ongeluk wilde, dat de uitkomst aan zijne verwachting beantwoordde: de hoogste prijs viel op het lot, dat hij gekocht had.

VELDHORST en zijne vrouw waren vrome en vlijtige, doch zeer eenvoudige lieden; even vurig baden en werkten zij om het dagelijksch brood, en dankbaar genoten zij hetgeen God hen toebedeelde. Zij waren er verre af het voornemen te koesteren, zich van de fortuin, welke hun gunstig was geweest, te bedienen, om een lui leven te leiden: integendeel, zij hadden het oogmerk zich te beijveren, om door hunnen arbeid hunne landerijen te verbeteren, en vleiden zich enkel met de aangename gedachte hunnen kinderen, die gehuwd waren, een ruimer goed na te laten, en aldus bevrijd te wezen van de zorgen, waaronder zij gebukt hadden gegaan.

VELDHORST was echter van zijne eenvoudigheid te wel overtuigd, om niet naar goeden raad om te zien; hij vervoegde zich bij den vrederegter, onder welken hij behoorde, en verzocht hem eerbiedig, om met hem het ontvangen geld na te tellen, en de middelen te beramen, hoe hij hetzelve ten meesten nutte zou kunnen aanwenden.

Gewillig voldeed de vrederegter aan dit verzoek. VELDHORST onthaalde hem gul en hartelijk, en ledigde op het geluk, dat hem te beurt was gevallen, met zijnen raadsman menig een glas.

De ontvangen som werd juist bevonden, en weder geborgen. De vrederegter was VELDHORST behulpzaam, en beval hem, toen hij vertrok, de zorgvuldigste waakzaamheid aan.

VELDHORST zich daarop met zijne vrouw alleen bevindende, begaf zich spoedig ter rust. De gelukkige ouden vergaten echter niet hunnen dank tot den Algoeden op te zenden, en zich in gebeden voor Hem te verootmoedigen.

In eenen hoek van het slaapvertrek, rustte op een zoogenaamd kermisbed, een meisje van omstreeks negen jaren; het was een dochtertje van den oudsten zoon dezer vrome landlieden, die op een uur afstands van hen woonde. Het kind was in den namiddag aan hare grootmoeder een bezoek komen geven, en had zich zoo lang opgehouden, tot dat het donker begon te worden. Eene doorgaande afspraak met de ouders van het meisje was, dat zij, dit gebeurende, den nacht bij hare grootouders zou doorbrengen, en den volgenden dag terug komen. Zelden ging zij dan ook des avonds naar huis. Zij was de lieveling van hare grootmoeder, en deze hield zich altijd zoo lang met haar bezig, tot dat het te laat was om te vertrekken. Dit was ook heden het geval geweest.

Het huis van deze brave lieden was landwaarts in gelegen, en niet dan op een' aanzienlijken afstand bevonden zich andere woningen. Dit baarde hun echter geene bekommering. In hun geweten gerust, sluimerden zij in, zonder iets kwaads te duchten; ook was er bij menschen heugenis in den geheelen omtrek geene misdaad van eenig aanbelang bedreven. In het holste van den nacht wordt LOTJE (zoo heet het meisje) door een vreemd gestommel gewekt. Zij slaat de oogen op en ziet eenen man, die eene brandende lantaarn draagt, zich naar het bed van hare grootouders begeven. Zonder eenig geluid te doen hooren, verschuilt zij zich geheel onder het dek. Oogenblikkelijk daarop hoort zij eenen gesmoorden schreeuw, waarop zij meende, dat eene worsteling volgde, gelijk ook werkelijk het geval was. De oude man, nadat zijne vrouw naast hem vermoord was, en hij zelf reeds eenige steken met een breed mes had ontvangen, was van het bed gesprongen, en zijn kleindochtertje meende hem duidelijk te hooren zeggen. «Mijn God! Mijnheer..... komt gij ons vermoorden?» waarop hij verder, met eene meer en meer verzwakte stem, zijn ziel aan God beval, en den laatsten adem scheen uit te blazen: in welk gevoelen zij door eenen harden slag op den grond, waaruit zij het nederstorten van haren grootvader vermoedde, bevestigd werd. Nadat de booswicht zich wel scheen verzekerd te hebben, dat zijne slagtoffers dood waren, sloeg hij de deuren van de kast aan stukken, pakte, zoo als LOTJE aan het [illegible] hoorde, het geld bijeen en verwijderde zich. Nu was alles weder stikdonker, en eene doodelijke stilte volgde op dit gruwelijk tooneel.

Men kan zich den toestand van het arme meisje voorstellen. Onder het dek verscholen, vreesde zij door de minste beweging zich te doen opmerken. Zij hield zelfs zoo veel mogelijk haren adem in; haar angst groeide ieder oogenblik aan; de doodsche stilte was haar niet minder akelig dan het gewoel, hetwelk zij gehoord had, en eindelijk verviel zij in eene bewusteloosheid, welke te langer duurde, naarmate de houding, waarin zij zich bevond, haar verhinderde versche lucht te scheppen. Het toeval slechts was oorzaak, dat de booswicht, om zijn doel te bereiken, eenen moord minder te bedrijven had. VELDHORST en zijne vrouw hadden geene werkboden, die bij hen inwoonden, dan eene meid, die tevens veld- en huiswerk verrigtte, en overigens bedienden zij zich van daglooners. In het naburig dorp was het kermis en de meid had verlof gekregen, om er niet alleen den dag, maar ook den nacht door te brengen. Deze toevalligheid was eene belemmering te minder voor den moordenaar, die waarschijnlijk anders, om niet ontdekt te worden, ook haar van kant zou geholpen hebben. LOTJE, weder langzaam tot hare bewustheid teruggekeerd, bragt het overige van den nacht in eenen jammerlijken toestand door; zij hoorde wel niets meer, en alles deed vermoeden, dat de booswicht vertrokken was, maar de gedachte, dat zij zich met de lijken van hare vermoorde grootouders alleen bevond, deed haar van angst bijkans sterven. Eindelijk waagde zij toch zich zoo verre te bewegen, dat zij het dek eenigzins wegschoof, en nu werd zij een weinig kalmer, ziende, dat de eerste stralen van het morgenrood reeds begonnen door te breken. Met ongeduld wachtte zij het verder opgaan der zon af; en toen eindelijk het vertrek genoegzaam was verlicht, sprong zij op, kleedde zich met toegenepen oogen schichtig aan, en snelde, om het akelig [illegible] der verminkte lijken niet te ontwaren, met afgewend gelaat ter deure uit.

In de vrije lucht gekomen ondervond zij eene [illegible] lette den weg te kiezen. De overgang uit de [illegible] zoo vele uren had doorgebragt, in de vrije [illegible] zonderlingen indruk, op haar kinderlijk [illegible] kwam haar voor als een [illegible] [illegible]

duurd. Het blijkt vrij stellig, dat daarin eene ministeriële mededeeling is gedaan, waarbij het Gouvernement moet hebben aangedrongen, dat de Senaat op het besluit van verdaging mogte terugkomen, ten aanzien van het wetsontwerp, betrekkelijk de regterlijke verdeeling van Luxemburg. Men voegt er bij, dat het ministerie van het al of niet intrekken dier beslissing eene kabinets-questie heeft gemaakt.

Onder de loopende geruchten behoort ook nog, dat in hetzelfde committé door den voorzitter zoude zijn kennis gegeven, dat de ratificatiën, welke den 31 dezer moeten uitgewisseld worden, niet volledig zijn. Naar men wil, zijn daarmede Rusland en Oostenrijk bedoeld; maar deze veronderstelling behoeft allezins bevestiging, en het moeijelijk is te begrijpen, hoe de beide bewuste Hoven alsnu zouden weigeren het tractaat van 19 April te bekrachtigen, waaraan hunne vertegenwoordigers vroeger een zoo werkzaam deel hebben genomen.

Ten gevolge van de uitspraak der Jury in de zaak van Bartels en Kats, zijn deze beide woelgeesten terstond op vrije voeten gesteld. Deze regterlijke beslissing schijnt met eenparige stemmen te zijn genomen, en is door een gedeelte van de toehoorders met blijken van goedkeuring ontvangen; op het betere gedeelte der natie echter heeft dit gewijsde eenen pijnlijken indruk gemaakt.

Brussel 29 Mei. De *Commerce Belge* deelt eenen brief uit Weenen van den 19 dezer mede, waarin gezegd wordt, dat, hoewel de Belgische gezant, de heer de Sullivan, aldaar nog altijd zonder diplomatisch karakter is, de uitwisseling van de ratificatiën van het tractaat van 19 April over de Belgische zaak van den kant van het Oostenrijksch hof geenerlei zwarigheid heeft ontmoet, en dat men zelfs verzekert, dat de Prins Esterhazy dit document naar Londen zoude hebben overgebragt.

— De Senaat heeft gisteren de algemeene beraadslaging over het ontwerp van wet betreffende de Scheldevaart voortgezet, en voorts besloten den volgenden dag de afzonderlijke artikelen te behandelen.

FRANKRIJK.

Parijs 28 Mei. Omtrent de gebeurtenissen in het Oosten heeft men geene nadere berigten, dan die, welke vroeger den overtogt over den Eufraat door het Turksche leger hebben gemeld. Zelfs heeft de gezant der Porte alhier verklaard, tot dusverre geene regtstreeksche tijdingen betreffende deze aangelegenheid te hebben ontvangen. Hij moet zich ook tot den minister van Binnenlandsche zaken en den raadspresident gewend hebben, met verzoek aan de oorlogzuchtige geruchten niet meerder gewigt te willen hechten, dan zij werkelijk verdienen. Deze diplomaat heeft tevens doen opmerken, dat de stad Bir op het grondgebied gelegen is, hetwelk onder de onmiddellijke heerschappij van den Grooten Heer staat, en dat alzoo het in bezit nemen dier stad, of wel eene beweging op den Eufraat, nog geenszins van den kant des Sultans het voornemen aanduidt, om den vrede te verbreken.

— Per telegraaf zijn naar Brest en Cherbourg de noodige bevelen gezonden, om al de beschikbare oorlogschepen te wapenen, ten einde dezelve onmiddellijk naar het Oosten zee te doen kiezen.

Ook van den anderen kant blijkt, dat de benoeming van den prins de Joinville tot chef van den staf van het Fransche eskader in de Middellandsche zee eerst na het bekend worden der berigten ten aanzien van het Oosten heeft plaats gehad.

— Brieven uit de Levant melden, dat de Schout-bij-Nacht Lalande het linieschip *L'Hercule* heeft verlaten, om zijne vlag aan boord van de *Jena* te doen wapperen. De drie oorlogsvaartuigen, die zich te Smyrna bevonden, zijn van daar vertrokken, zich naar Ourlac begevende.

— Ten aanzien van de jongste gebeurtenissen in het Oosten drukt zich het dagblad *La Presse* op de volgende tamelijk partijdige wijze uit:

« Indien het waar is, zoo als alles aanduidt, dat de initiatief van den aanval is gekomen van den kant van het Turksche leger, moet men erkennen, dat de schoone rol in dezen strijd aan de zijde van Mehemet-Ali zal zijn. Op dit oogenblik heeft Mehemet-Ali inderdaad onwedersprekelijke regten op Syrië. Mahmoud heeft hem deze provincie eene eerste maal als eene belooning gegeven.

« Mehemet-Ali had op de Wahabieten de twee heilige steden, Medina en Mecca, heroverd, en vervolgens den Sultan de sleutels daarvan doen aanbieden. Op deze wijze had hij den Grooten Heer een groot beginsel van magt geschonken, daar het bezit dier beide steden aan den Sultan veroorloofde, om in ernst den naam van Kalif, namelijk, hoofd der godsdienst, te voeren. Ook beloofde Mahmoud in zijne erkentenis aan zijnen getrouwen Pacha de eerste zaak te zullen verleenen, welke hij hem mogt vragen, en Mehemet-Ali verzocht toen om het gouvernement van Syrië, hetgeen hem, zoo als wij gezegd hebben, dadelijk werd toegestaan. »

« Maar de Sultan, door schrik gedreven, had weldra berouw van zijne edelmoedigheid. Hij herneemt Syrië, dat hij eerst aan Mehemet-Ali had gegeven, die zich aldus uit een bezit ziet gestooten, dat hij als regtmatig verkregen moest beschouwen, daar het de belooning was van eene groote dienst.

« Later ontstaat de oorlog met Griekenland. Mahmoud heeft geene vloot, en vraagt er eene aan den Egyptischen Onder-Koning; hij belooft op nieuw Syrië als eene belooning. De Pacha rust eene vloot uit, en zendt dezelve aan den Sultan. Doch de Sultan houdt zijne belofte niet. Integendeel; hij zet tegen Mehemet-Ali den pacha van Acre, Abdallah, op, die niet ophoudt den Egyptenaar in zijnen handel, de ontginning zijner domeinen, en de uitoefening zijner regten hinderlijk te zijn.

« Het is om zich wegens deze mishandelingen van Abdallah te wreken, dat de eerste expeditie tegen Syrië door Mehemet-Ali werd ondernomen. Men weet, dat deze expeditie den meest gelukkigen en spoedigsten uitslag had, en dat de overwinnaar edelmoedig dengene spaarde, dien hij met den dood had kunnen straffen.

« De Porte trad toen tusschen beiden; zij sprak den bankvloek tegen Mehemet uit, en stelde een leger in beweging, ten einde hem uit Syrië te verjagen. Maar dit leger werd geslagen, teruggedreven, verjaagd; Ibrahim, opperbevelhebber der Egyptische troepen, zette de vlugtelingen krachtdadig na, en, naar zijne geheel Oostersche uitdrukking, stond het slechts aan hem, om zijn paard den dorst te doen lesschen in de wateren van Scutari.

« Het was ten gevolge van deze gebeurtenissen, dat het tractaat werd gesloten, waarvan wij gisteren hebben gesproken. De vernederde Mahmoud gaf voor de derde maal Syrië aan den Pacha. Deze provincie komt hem dus thans geheel regtmatig toe, en Mehemet-Ali kan met grond als eene deloyauteit beschouwen eenen aanval, die ten doel moet hebben, om hem andermaal Syrië te ontnemen, en weder in questie te brengen verbindtenissen, die zoo dikwerf zijn hernieuwd geworden.

« Deze korte daadzaken zijn voldoende voor het onderzoek der questie, en het begrip van het drama, dat op het punt staat te worden gespeeld. »

— Opmerkenswaardig is het, dat, terwijl de *Moniteur* eerst gisteren aankondigde, dat de hertog van Nemours eene pleiziertogt langs de kusten van de Middellandsche Zee *zal* ondernemen, die Vorst reeds den 18 dezer Parijs heeft verlaten, en den 21 te Toulon *was* aangekomen, om nog dienzelfden dag met de stoomboot *le Crocodille* naar Africa over te steken. Eerst den volgenden dag heeft men te Toulon kennis gedragen van dit overhaast vertrek, waaromtrent ieder zich in gissingen verliest.

— De gebeurtenissen in het Oosten schijnen de eensgezindheid in het ministerie hersteld te hebben. De Spaansche questie, die tot een merkelijk verschil van gevoelens aanleiding gaf, is alsnu weder op den achtergrond geraakt, en de geheele aandacht onzer bewindslieden op Turkije en Egypte gevestigd, alwaar veelligt de ernstigste verwikkelingen voor Europa kunnen ontstaan.

— Het Ministerie schijnt vast besloten te hebben van de wet over de geheime fondsen eene questie van vertrouwen te maken, hoewel de tegenpartij ook van haren kant de uiterste krachten inspant, om eene ontzagwekkende minderheid tegen die wet te verkrijgen. Voor het oogenblik kan het Ministerie op de meerderheid rekenen; de regterzijde, de doctrinairen en een gedeelte van het linker-centrum zullen zich ten zijnen voordeele verklaren; doch men berekent, dat het cijfer der oppositie uit een gedeelte van het linker-centrum met den heer Thiers, de eigenlijke linkerzijde met den heer Odillon-Barrot, en de uiterste linkerzijde met den heer Garnier-Pages, in vereeniging met de legitimisten, onder aanvoering van den heer Berryer, nog wel 150 tot 160 zal bedragen.

— Heden hebben de beraadslagingen over de zoogenaamde geheime fondsen in de Kamer der Afgevaardigden eenen aanvang genomen, en heeft bij deze gelegenheid al dadelijk eene groote verbittering van den kant der tegenpartij zich geopenbaard.

In de eerste plaats heeft de heer Gauguier zich in vrij sterke bewoordingen tegen het aangevraagde crediet uitgelaten, verklarende, dat het gouvernement meer en meer van het beginsel der Julij-omwenteling was afgeweken, terwijl de drie groote staatsmagten zich in eene volslagen regeringloosheid bevonden. Ik ben, riep de spreker uit, ten volle overtuigd, dat de noodlottige toestand des lands aan den geest van overweldiging van het Koninklijk gezag moet worden toegeschreven, (*langdurig gemor; — tot de orde, tot de orde; — opschudding.*)

De voorzitter doet opmerken, dat, welke ook de vrijheid van het spreekgestoelte moge zijn, het onmogelijk is, om eene beschuldiging van overweldiging op de kroon te laten drukken. Indien de ministers des Konings misbruik maken van de magt, hun door de constitutie toegekend, is er gelegenheid hen in staat van beschuldiging te stellen, maar gevoelens als die van den spreker mogen niet geduld worden. (*Zeer wel*).

De heer Gauguier geeft zijne verwondering te kennen, dat zijne woorden tot de aanmerkingen van den voorzitter hebben aanleiding gegeven; hij is zelfs verwonderd over de opschudding, die dezelve verwekt hebben, (*oh! oh! algemeen geschater. — Hoe is het mogelijk*). Ik zal de bewuste zinsnede herhalen, en ben ten volle overtuigd, dat de noodlottige toestand des lands aan den geest van overweldiging van het Koninklijk gezag moet worden toegeschreven. — (*Levendige uitroepen; blijken van afkeuring. — Onderscheidene stemmen: tot de orde, tot de orde!*)

De voorzitter. Het is mij onmogelijk andermaal zoodanige woorden te hooren, zonder den spreker tot de orde te roepen. Ik roep hem tot de orde. (*Van alle kanten: zeer wel, zeer wel. Zigtbare goedkeuring bij het grootste gedeelte der Kamer.*)

De heer Gauguier gaat echter onder het gemor der Kamer voort, en beweert, onder anderen, dat het Ministerie van 15 April (Molé) jegens de kroon en Frankrijk oneindig schuldiger is geweest dan het Ministerie Polignac jegens Karel X (*Langdurig gelach. Gij spot!*) Van de vijftig ministers, die elkander opgevolgd zijn, heeft geen den roem en de welvaart des lands gewild. (*Gemor.*)

Na eenige dergelijke uitvallen, die geen groot denkbeeld geven van de welsprekendheid van den heer Gauguier, besloot hij zijne rede met de verklaring, dat, zoo het tegenwoordige Ministerie er toe mogt overgaan, om het charter te amnistiëren, eene waarheid, die, naar de vrij wonderlijke uitdrukking van dezen afgevaardigde, te lang *geëmbastilleerd* was gebleven, hij voor ditmaal de gevraagde 1,200,000 fr. zoude toestemmen. In het tegenovergesteld geval zoude hij zelfs de begrooting weigeren (!).

Na den heer Gauguier, bekleedde de heer Marion het spreekgestoelte. Deze afgevaardigde, die tot het linker centrum behoort, zal de voorgedragen wet aannemen, indien hij de overtuiging erlangt, dat het gouvernement werkelijk voornemens is, om de beginselen van dat gedeelte der Kamer in toepassing te brengen.

Daarna is de heer Corne aan het woord gekomen, die in eene vrij lange redevoering de oppositie van de tegen haar ingebragte beschuldigingen heeft pogen te zuiveren. Hij koestert geene vijandschap tegen de personen; alleen de zaken trekken zijne aandacht tot zich. Wat heeft het nieuwe Ministerie tot dus verre gedaan. Ik zie daarin eene vermenging van vreemdsoortige bestanddeelen, eenen 221 naast eenen 213; doch geene waarborgen, voor ons, die het vorig bestuur hebben doen vallen. In een parlementair ministerie behoort een werkelijke voorzitter aan het hoofd te staan; een man van eene groote staatkundige beteekenis. (*beweging*). De roemrijke maarschalk Soult is in dit opzigt verre beneden den graaf Molé. (*Langdurig gemompel onder het centrum*). De spreker eindigt met de verklaring, dat het ministerie hem geen vertrouwen inboezemt, en hij dus niet voor hetzelve zal stemmen.

De heer Passy, minister van Financiën, heeft daarop geantwoord, dat er geen verschil van gevoelens onder de tegenwoordige leden van het Kabinet bestond. De mannen, die hetzelve uitmaken, zouden hunnen pligt verzaakt hebben, door niet te voldoen aan de roepstem des Konings. Het Ministerie is parlementair, en zal aan de kuipers geenen geldelijken onderstand meer verleenen. De vooroordeelen, die tegen hetzelve in de Kamer bestaan, zullen voor de loyale staatkunde van het Ministerie van 12 Mei moeten wijken.

Eindelijk heeft nog de heer Durand de Romorantin het crediet bestreden; bij het vertrek van den post duurde de vergadering nog voort.

— Op voorstel van den maarschalk Soult, moet het Ministerie besloten hebben, het jaargeld van 100,000 fr., vroeger aan wijlen de gravin de Lipano verleend, op hare kinderen over te brengen en daaromtrent eerlang aan de Kamers een ontwerp van wet aan te bieden.

— Het onderzoek betreffende het oproer van 12 en 13 Mei wordt met ijver voortgezet. Dezen morgen zijn op nieuw arrestatiën bewerkstelligd, en men heeft onderscheidene geweren, enz. in beslag genomen. Heden zullen ook nog vijftig getuigen door den regter ter instructie Legonidec worden verhoord.

— De ongeregeldheden te Bourganeuf, waarvan gisteren is melding gemaakt, hebben de tusschenkomst der gewapende magt gevorderd. Uit Limoges zijn twee eskadrons kavallerie, alsook de geheele departementale gendarmerie, derwaarts opgerukt. Deze krachtdadige maatregelen doen hopen, dat de rust niet verder zal gestoord worden.

— De prins Esterhazy, Oostenrijksch gezant te Londen, komende van Weenen, en naar Londen gaande, is den 26 dezer Straatsburg doorgetrokken.

Bayonne 29 Mei. Algemeen onderhoudt men zich alhier over de jongste beweging van Munagorri. Deze chef der *Paz y fueros* verklaart, dat hij eene verkenning op Urdach wilde ondernemen, met het doel om zich aldaar te vestigen, en toebereidselen tot de aanstaande uitvoering van zijne plannen te maken. De ex-minister van Don Carlos, Arias Tejeiro en Diego Garcia, beiden door Marotto uit Spanje gebannen, hebben zich wederom derwaarts begeven; men gelooft, dat zij zich bij Cabrera zullen voegen en met hem eene Junta daarstellen, ten doel hebbende, Marotto ten onder te brengen. Men meent, dat Tejeiro in den geest van Don Carlos en met deszelfs toestemming werkzaam is.

SPANJE.

Madrid 21 Mei. Men gelooft, dat het Ministerie van Financiën aan den heer Rodrigues Seal zal worden opgedragen. Het gerucht wil, dat de minister, onmiddellijk na zijne benoeming, de financiële commissie te Havana, onder het voorzitterschap van den heer Pizarro, welke tot nu toe werkeloos was, zal terug roepen. De vroegere ministers, de heeren Hompanero, de Cos en Chacon, hebben het groote lint van de orde van de heilige Isabella ontvangen.

ENGELAND.

Londen 27 Mei. Heden namiddag moet de verkiezing van eenen president voor het Huis der Gemeenten plaats hebben. Indien de heer Goulburn wordt gekozen, verliest deze daardoor een inkomen van 2000 £ jaarlijks, hetwelk hij als gewezen secretaris van staat geniet.

— Zondag avond hebben HH. K. en K. HH. de Grootvorst en Prins Hendrik der Nederlanden een feest, door den marquis en de marquizin van Londonderry gegeven, met Hoogstderzelver tegenwoordigheid vereerd. Het diner bestond uit 52 couverts, en was buitengewoon prachtig; niet alleen werden daarbij zilveren, maar ook een gouden tafel-servies gebruikt. Z. K. H. zat op de eereplaats aan tafel, en tegenover Hoogstdenzelven Prins Hendrik der Nederlanden, naast den hertog van Wellington.

Part. Corresp. Londen 28 Mei. De beide Huizen van het Parlement hebben gisteren slechts eene korte zitting gehad, waarin niets anders van belang is voorgevallen, dan dat het Lagerhuis deszelfs spreker of president gekozen heeft. De candidaat van het Ministerie, de heer Shaw Lefèvre, is, na eenige zeer gematigde redevoeringen voor en tegen, met 317 tegen 299, dus met eene meerderheid van 18 stemmen, niet zooveel als men verwacht had, verkozen. De heer Shaw Lefèvre heeft daarop, staande op de trappen van het voorzitters-spreekgestoelte, voor de eer, die men hem aandeed, zijne dankbaarheid betuigd. Men verwacht heden de koninklijke goedkeuring op die verkiezing te ontvangen. In eene van de voorafgaande redevoeringen heeft een der leden den candidaat van de Tories, den heer Goulburn, verdedigd tegen eene beschuldiging, door O'Connell in de laatste volksvergadering te Dublin tegen dien heer ingebragt, namelijk, dat hij de leelijkste man is van het vereenigd koningrijk.

- Berigten uit Lissabon van den 20 dezer houden in, dat de minister van van Financiën aan de Cortes eene wet heeft overgedragen, tot sluiting van eene leening van 1400 contoz, (ruim 4 millioen guldens) ten einde daarvoor schatkist-billetten uit te geven, en daarmede de achterstallen aan de ambtenaren te voldoen. Ook heeft het Portugesche gouvernement in Angola krachtdadige maatregelen genomen, om den slavenhandel op de Africaansche kust tegen te gaan.

DUITSCHLAND.

Triest 20 Mei. De eergisteren medegedeelde berigten, dat de Turken den Eufraat bij El Bir zijn overgetrokken, en dat de oorlog alsnu definitief en wel van den kant van den pacha is verklaard, wordt door alle brieven uit Alexandrië bevestigd. (*Allgem. Zeitung*).

Weenen 22 Mei. Ten gevolge van de officiële tijding van het vertrekken der troepen van den Sultan over den Eufraat, heeft Ibrahim-Pacha aan de in de omstreken van Damascus, Lama en Hems gecantonneerde troepen bevel gegeven, tegen Aleppo op te rukken.

De Onderkoning had reeds den 29 April aan deszelfs zoon, den generaal en chef van de Egyptische troepen in Syrië, het bevel gezonden, om met voorzigtigheid te handelen en niets te ondernemen, tot dat de voorwaartsche beweging van den Sultan hem stellig zou gebleken zijn.

— De jongste berigten per stoomboot in Triest uit Syrië ontvangen, luiden, dat de Egyptische en Ottomanische troepen, niet ver van Meraesch handgemeen zijn geworden. Aan dit berigt hecht men alhier geen geloof, omdat de tijdingen uit Konstantinopel vredelievend luiden; ofschoon het

---

Vader, tot dat het gelaat van den moordenaar eensklaps weder voor haren geest trad, en nu, alsof hij haar vervolgde, vlugtte zij, als een door jagtgeschreeuw en hondengeblaf opgejaagd hert, naar de woning harer ouderen.

Intusschen waren de meid en de arbeiders gekomen om hunne bezigheden te hervatten. Zij begaven zich aan het werk; doch met verwondering, omdat Veldhorst, die altijd zoo vroeg bij den arbeid was, zich nog niet vertoonde. Nu bevreemdde het der meid ook, dat zij de deur had open gevonden. Eindelijk besloot men aan het slaapvertrek te kloppen, en ook, toen men geen antwoord bekwam, er binnen te gaan.

Welk een vreesselijk schouwspel deed zich nu voor hunne oogen op. Veldhorst zelf lag, met wonden overdekt in een' stroom van bloed, uitgestrekt op den grond. Alles getuigde, dat hij onder eene hevige worsteling was afgemaakt; zelfs vond men een afgescheurd stuk linnen in zijne hand geklemd. Zijne vrouw bleek een' spoediger dood te hebben geleden; want een deken, haar ongetwijfeld voor den mond gedrukt, om het schreeuwen te beletten, lag nog op haar aangezigt, en eene diepe wond in het hart had zigtbaar op eens aan haar leven een einde gemaakt. De opengebroken kast getuigde overigens, dat de moorden met diefstal waren gepaard; ook lagen buiten de woning nog eenige stukken geld hier en daar verstrooid.

Het behoeft niet gezegd te worden, dat de schrikmaar zich dadelijk door het dorp en den geheelen omtrek verspreidde; alles kwam op de been, en al wie tot het geregt behoorde, spoedde zich naar de plaats, alwaar de gruwel gepleegd was. De lijken werden geschouwd, alles werd onderzocht, en daar men moest veronderstellen, dat de bedrijvers van het feit met den toestand van het huis zeer wel bekend moesten zijn geweest, zoo werd aan de daglooners en aan de meid bevolen, zich niet te verwijderen. De vrederegter scheen inzonderheid getroffen te zijn door het ledige bed, en maakte de opmerking, dat de geen, die hetzelve beslapen had, met allen grond van den moord verdacht gehouden kon worden. Lotje was onderwijl in de hevigste gemoedsbeweging bij hare ouders aangekomen, doch buiten staat om eenig berigt van het gebeurde te geven; want de schok, dien zij had doorgestaan, had haar de spraak benomen. Men zag het haar echter aan, dat er een groot ongeluk moest gebeurd zijn. Nu dacht men, dat een der oude lieden lag te sterven, of alreeds den geest had gegeven; dan vermoedde men, dat misschien hunne woning was afgebrand. Men was er echter verre af, den verschrikkelijken toestand te vermoeden, waarin men het ouderlijk huis zou gedompeld vinden. Om spoedig däär te zijn, spande men de paarden aan en vloog er henen. Men wilde Lotje ter rust leggen en achter laten; doch zij liet zich niet wederhouden, en gaf door gebaren te kennen, dat het noodig was, haar mede te nemen. Op den weg alreeds werden de kinderen van den aard der gebeurtenis onderrigt; hoe nader zij kwamen, hoe smartelijker hun gevoel werd aangedaan. Bovenal ontroerden zij hevig, toen zij de woning, die anders een huis van vrede en genoegen mogt heeten; die woning, in welke zoo menig kalm en godvruchtig oogenblik was doorgebragt, nu ten voorwerp zagen van de ontzetting en het afgrijzen der zaamgedrongen menigte. Bij hunne aankomst waren alle de oogen medelijdend op hen gevestigd, en elke blik, dien zij ontmoetten, baarde nieuwe ontroering aan hunne ziel. Zij wilden naar binnen dringen om zich op de lijken hunner rampzalige ouders, de slagtoffers der hebzucht, neder te storten; doch men deed alle moeite om hen te wederhouden, en hun het smartelijke van dezen afgrijselijken aanblik te verbergen.

Lotje daarentegen wendde alle pogingen aan om hare ouders te doen naar binnen gaan. De vrederegter, die nu buiten de kamer trad, wilde haar verwijderen; doch naauwelijks raakte hij haar aan, of zij gaf zulk eenen vreeselijken gil, dat de menigte er van ontzette: hare spraak keerde op hetzelfde oogenblik terug, en op eenen toon, die het hoogste afgrijzen uitdrukte, riep zij, hem van zich stootende, kermende uit: « Hij wil mij ook vermoorden! » Deze kreet maakte eenen ontzettenden indruk op de menigte; maar vooral op den vrederegter, die, wit bestorven, zijn gelaat tot eenen glimlach zocht te plooijen, maar veeleer het grijnzen vertoonde van eenen boozen geest. Men rukte het kind van hem af, en ondervroeg het verder. « Hij! » gilde zij uit: « heeft den moord bedreven, grootvader heeft zijnen naam genoemd, en ik heb hem gezien: — hij is de moordenaar! » Deze getuigenis der onschuld was van eene beslissende uitwerking. Men had, indien zij door een' ander ware gegeven, misschien nog kunnen twijfelen; maar de waarheid zelve sprak in alles, wat het meisje zeide. De vrederegter werd gegrepen en in verzekerde bewaring gebragt, waartoe ieder, van afgrijzen vervuld, gaarne de hand leende. Men doorzocht vervolgens zijne woning, en vond niet alleen de ontroofde gelden, maar bovendien nog vele andere bewijzen van de misdaad. Over de leuning van eenen stoel hing het uitgeworpen overhemd, waarvan de bloedvlekken en het afgescheurde linnen, hetwelk in de hand van den vermoorde gevonden was, getuigden, dat de moordenaar hetzelve had aan gehad. Men vond ook een paar schoenen met bloed bevlekt, die eenen arbeider behoorden, maar door den booswicht waren aangetrokken, opdat men zijne voetstappen niet zoude herkennen. Dit, en nog veel meer, gaf genoegzame bewijzen aan de hand, om hem van zijne misdaad te overtuigen.

Zoo vele omstandigheden vereenigd ziende, zag hij de onmogelijkheid in zich te regtvaardigen, en beleed de daad. De zucht naar het geld, door den goeden landhouwer zoo vertrouwelijk voor zijne oogen gebragt, had hem verleid; van de afwezigheid der meid bewust, had hij geen' getuige vermoed, en bovendien had hij zich gevleid, dat de post, dien hij bekleedde, hem boven alle verdenking zoude verheffen. Zijn proces werd spoedig opgemaakt, en hij onderging de welverdiende straffe des doods.

DE ALEXANDERS-ZUIL TE *St. PETERSBURG*.

Dit prachtig monument, den onvergetelijken Czaar gewijd, voor het winterpaleis, op een naar alle zijden ruim open plein geplaatst, is buitengemeen treffend en van een edelen, hoogst eenvoudigen stijl. De steengroeven van *Finland* hebben het kolossale marmer blok geleverd, waaruit de kolom bestaat: dezelve is uit één stuk, en wekt de bewondering aller aanschouwers.

De kolom rust op een voetstuk van graniet, versierd met allegorische bas-reliefs. Het opschrift aan de zijde tegenover het winterpaleis is even eenvoudig, als dat op het monument van Peter *den Grooten* — slechts deze woorden:

AAN ALEXANDER DEN EERSTEN,
HET DANKBARE RUSLAND.

Het kapiteel der zuil draagt een' engel, houdende in de linkerhand een kruis, terwijl de regter ten Hemel wijst.

Rusland had regtmatige reden Alexander dermate te vereeren: want, wanneer het Peter *den Grooten* gelukt zij, barbaren tot menschen te scheppen, men kan het niet betwijfelen, dat het Alexander I. is geweest, die de weldaden der beschaving aan zijn volk schonk, die aan zijn volk eene achting inboezemende plaats in *Europa* gaf, en *Rusland* verhief tot de hoogte, waarop hetzelve thans staat.

... tegen te spreken, dat de door Hafiz Pacha gemaakte bewegingen, zonder de verdedigingslinie te verlaten, volgens zijn beweren, slechts ... dienen om zijne troepen beter te kunnen onderhouden, tot oneenigheden en een' ernstigen aanval zouden kunnen aanleiding geven.

(*Oestr. Beob.*)

... De Sardinische kapitein Dollorso, den 14 April van Odessa uitgezeild, te Marseille aangekomen, deelt het berigt mede, dat op den dag van zijn vertrek eene Russische vloot aldaar was aangekomen, en dat men zich ... bezig hield de Turksche vloot, die uit vele linieschepen en een aantal fregatten bestaat, uit te rusten.

BERLIJN 24 Mei. Z. M. de Koning heeft, als blijk van Hoogstdeszelfs tevredenheid, aan den graaf van Maltzan, gezant te Weenen, en den graaf van Lottum, gezant te 's Gravenhage, de decoratie van de groote orde van het Koningrijk gegeven.

GRIEKENLAND.

ATHENE 25 April. Men gevoelt alhier het innigst leedwezen, dat Z. K. H. de Kroonprins van Beijeren nog niet herwaarts is gekomen, daar al de leden van het Koninklijk huis alhier zeer bemind zijn. Men dwaalt zeer, wanneer men, door berigten van dagbladen daartoe genoopt, veronderstelt, dat er in Griekenland een geest van oppositie tegen den Koning heerscht. Dit is geenszins het geval. Wie alhier gelegenheid heeft met personen van verschillende klassen om te gaan en in het gezelschap der aanhangers van verschillende partijen te verkeeren, wordt weldra gewaar, dat de monarchale regering voor het volk geheel eigendommelijk is, en door de geestelijkheid, die niet rijk is, maar grooten invloed heeft, als een geloofsbegrip beschouwd wordt. Mogten ook eenige in Parijs opgevoede personen van eene constitutie beuzelen, zoo zien zij toch te wel in, dat zoo iets, ten minste voor het tegenwoordige, onuitvoerbaar zou zijn. De Koning is persoonlijk bij het volk waarlijk bemind, en geene partij is tegen hem, sedert hij zelf de zaken bestuurt en den invloed der ministerpresidenten verwijdert houdt. Hij is voor de Grieken thans geen vreemdeling meer, maar zij achten hem als hunnen Koning, en weten, dat ook hij het volk bemint; want elk, zelfs de armste onderdaan heeft vrijen toegang tot zijn' persoon. Hij arbeidt zeer vlijtig; uitspanningen, die den tijd dooden, de jagt, de schouwburg en andere feesten komen naauwelijks ter sprake, en dikwerf werkt hij van des morgens tot des avonds 5 ure onafgebroken met zijne ministers. Dat het in eenen onjeugdigen staat niet aan partijen ontbreekt, is geenszins te verwonderen, daar zoo vele verschillende begrippen aldaar onderling in aanraking komen, en er dikwerf buitenlandsche belangen zich doen gelden. Gelukkig bezit Griekenland geenen ontevreden adel, welke, volgens de uitspraak van een groot staatsman, het gevaarlijkste in den staat is, daar hij steeds weet, wat hij wil, beperking der monarchie tot eigen voordeel; terwijl daarentegen de andere standen, op zijn best genomen, weten, wat zij niet willen. Overigens ... hier daadzaken alles af; jaarlijks wordt er meer land bebouwd, de uitvoer neemt toe, elk is in de gelegenheid om zijn brood te winnen en ... nergens ziet men bedelaars. Dat in de vorige week een roover is ontvlugt en in het gebied van Maina met een hoop gespuis een tolhuis heeft geplunderd, wordt door de dagbladen als iets van belang opgegeven, doch men moet er bijvoegen, dat, terstond na het berigt daarvan ontvangen te hebben, de Mainoten zelven de roovers hebben vervolgd en de Messeniërs ... aangeboden, zoo vele vrijwilligers te leveren, als daartoe noodig zouden zijn.

STADSNIEUWS.

177ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Vierde Klasse Woensdag 29 Mei.

5de Lijst: N°. 16599 een prijs van f 2,500; N°. 23294 een dito van 10,000; N°. 16831, 14031 en 24979 ieder een prijs van f 1,000. 6de Lijst: N°. 2720 eene premie van f 2,500.

GETROUWD. 28 Mei J. W. Merkelbach Jr. en A. M. van der Sluijs. — Te *'s Gravenhage*, 29 Mei, Jhr. Mr. H. M. C. Clifford en Jonkvr. A. F. Gravin van Limburg Stirum.

BEVALLEN. 25 Mei A. E. Lohr, geb. Rhodius, Z. — C. Vrendenberg, geb. van Essen, D. — Te *Uithoorn*, 28 Mei, C. E. van Paddenburg, geb. de Bruijn, D.

OVERLEDEN. 25 Mei C. J. de Bruine, geb. Schollevanger, 53 j. — A. ... Patrone, 83 j. — C. Ten Cate, wed. B. Dijk Dz., 76 j. — 26 Mei ... Charlau, 75 j. — B. Stelderen, wed. H. N. Schenck, 72 j.

Bij een dezer dagen genomen Koninklijk Besluit, is de heer Eduard de Vries, thans geëmploijeerd bij het provinciaal gouvernement van Zuid-Holland, benoemd tot klerk bij de directie der Marine, te Amsterdam, in plaats van den bij de regterlijke magt benoemden Mr. Landsheer.

Beurspryzen der Effecten.

AMSTERDAM, 30 Mei, 4½ ure.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	volg. de Socᵗ. tot nut des Obligatiehandels.			volgens de Effecten-Societeit.		
	van	tot	gebleven	laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL.... Werkelijke Schuld... 2½	54¾	55¼	55	54 15/16	55	54 15/16
Dito ... 5	102	½	⅛	102⅛	3/16	3/16
Uitgestelde dito ... »	1	1/16	5/64	1 5/64	»	»
Kansbiljetten ... f	26¾	27¼	27 1/16	27	»	»
Amortisatie-Syndic. ... 4½	95	½	¼	95¼	5/16	5/16
Dito ... 3½	80	¼	⅛	80⅛	»	»
Handel-Maatschappij ... 4½	181¼	¾	½	181½	⅝	⅝
Nieuwe dito ... 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837 ... 4½	»	»	»	»	»	»
Entrepôt-Dok ... 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening ... 4	»	»	»	»	»	»
Dito ... 5	98¾	99¼	99	98 15/16	99	99
Aandeelen Kansb. ... 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem ... »	»	»	»	»	»	»
Aand. Rijn-Spoorw. ... 4½	103¾	104½	104¼	104	¼	¾
FRANKR.... Inschrijving G. B. ... 3	»	»	»	»	»	»
ENGELAND.. Dito ... 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE... Leening *Ardoin's* ... 5	18¾	19	18⅞	18 13/16	⅞	⅞
Dito onbep. Stukk. ... 5	»	»	»	»	»	»
Passive ... »	4½	¾	⅝	4 9/16	⅝	⅝
Deferred ... »	8	½	¼	8¼	»	»
Fransche Uitgestelden »	»	»	»	»	»	»
Engelsche dito ... »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Londen ... 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS... Certific. bij *L. & B.* ... 5	»	»	»	»	»	»
Dito *Falc. & Co.* ... 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen ... 5	»	»	»	»	»	»
Aandeelen *Tavelieren* 3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs ... 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND... *H.&C.* 1798, 1816 ... 5	104½	105	104¾	104¾	⅞	»
Dito 1828, 1829 ... 5	»	»	»	»	»	»
Dito 1831, 1833 ... 5	98¼	¾	½	98⅜	½	»
Oblig. te Londen ... 5	103¼	¾	½	»	»	»
Dito te Hamburg ... 5	»	»	»	»	»	»
Inschr. in Assign. ... 6	69½	¾	9/16	69 9/16	⅝	9/16
Certific. van dito ... 6	»	»	»	»	»	»
POLEN... Aandeelen à fl. 300 ... f	118½	119½	119	»	»	»
Dito à fl. 500 ... »	141¼	142¼	141¾	141⅞	⅞	»
PRUISSEN.. Dito R. 50 ... »	»	»	»	»	»	»
Reg. Londen 1820 ... 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR... Aandeelen à fl. 100 ... f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250 ... »	»	»	»	»	»	»
Metaliek ... 5	103¾	½	¾	103¾	»	»
Dito ... 3	»	»	»	»	»	»
Dito ... 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen ... 5	»	»	»	»	»	»
Weenerb. *Gell & Co.* ... 5	»	»	»	»	»	»
Dito ... 4	93¾	94½	94	»	»	»
N. Weeh. Aand. fl. 500 ... f	»	»	»	»	»	»
DENEMARK. Oblig. te Londen ... 3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE... Dito dito ... 5	79	¼	¼	79¼	»	»
LOT. HAMB. *Hope & Comp.* ... 3	»	»	»	»	»	»
DARMSTADT Aand. bij loting ... f	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

De op handen zijnde maandelijksche rescontre gaf heden aan den omzet in Integralen en Kansbilletten eenige, doch geene bijzondere levendigheid; de stemming der markt was iets gunstiger, en blijven derzelver prijzen, even als die der andere binnenlandsche Fondsen, eenigzins beter; de koers van Londen van H. Dingsdag was ter beurze bekend.

In buitenlandsche Fondsen ging weder weinig om. Ardoins blijven, ten gevolge van den iets hoogeren koers van Antwerpen, vaster. Zuid-Americaansche, vooral Columbianen, minder gevraagd; de overige onveranderd.

Griekenl. bl. à £ 200. 11⅞. Columbia 1ste Leening, à £ 100. 19¾. Dito 2de Leening, à £ 100. 19⅞, ¼. Peru 12 13/16, ⅞. Coupons Columbia enk. f 4 3/16. Dito Ardoins Nov. 1837 à Mei 1839, 10 5/16, ⅜ pCt.

Koers van het Geld. Beleening 3½. Prolongatie 3½, 4. Wissel-Disconto 3½ pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 54 15/16 à 55. Kansb. f 27 à 1/16. Handel-Maatsch. 181⅝. Ardoins à £ 85. 18⅞.

WISSELKOERSEN. 30 Mei 1839.

		Geld.	Papier.			Geld.	Papier.
Parijs	kort	56 13/16		PortàPort	3/m	43½	
»	2/m	56 9/16		Genua	2/m	46½	
Bordeaux	kort	56⅞		Livorno	»	39½	
»	2/m	56⅜		Napels	»	80	
Madrid	3/m	102½		Petersb.	»	11	
Cadix	»	103		Weenen	6/w	35 13/16	
Seville	»	101½		Augsburg	»	35⅞	
Bilbao	3/m	101½		Frankfort	»	35⅞	
Lissabon	3/m	43⅜		Rotterdam		pCt.	

ROTTERDAM, 28 Mei. Wisselk. Londen 2/m f 11.92½; k. f 12.

LONDEN, Dingsdag 28 Mei.

Consols kontant 93⅝ à ½. Dito op 17 Julij 93⅝ à ⅞. Brazilië 5 pCt. 79 à ½. Oostenrijk 5 pCt. 108½. Columbia de f. 6 pCt. 30¼ à 31. Mexico 6 pCt. 26 à ½. Ardoins m. c. 5 pCt. 19½ à ⅜. Portugal 5 pCt. 35½ à ⅝. Dito 1837 5 pCt. 30½. Dito 3 pCt. 21¼ à ½. Holland 2½ pCt. 56 à ⅛. Dito 5 pCt. 102⅞ à ⅞. Dito O. I. 5 pCt. 99½. Rusland 5 pCt. 112½ à 113. Denemarken 3 pCt. 75 à ½.

In Engelsche Fondsen was het heden verrekendag, welke goed is afgeloopen; derzelver prijzen blijven algemeen iets williger, vooral ten gevolge van de hoop op het behoud van den vrede in Syrië.

In vreemde Fondsen weinig handel of variatie; alleen waren Hollandsche iets beter.

Wissel Amst. k. 11, 19½ à 12; 3/m 12, 2¼ à 3. Rott. 3/m. 12, 3 à 3¼.

LEVERPOOL, 27 Mei.

KATOEN. De markt was heden levendiger; 5,000 balen zijn verkocht, als: 200 Maranham van 8⅞ à 9, 30 Fernambuck tot 9⅞, 50 Egyptische van 13 à 14½, 100 Suratte van 5½ à 6½, het overige Americ. van 7½ à 10 dr.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, 28 Mei.

Inschr. op ult.	5 pCt.	111.15.	Spanj. Ardoins.	5	pCt.	19⅞.
dito contant.	5 »	111.	Passive		»	4½.
dito op ult.	3 »	81.10.	Deferred		»	8⅞.
dito contant.	3 »	81.15.	Haïti		fr.	420.
Bank-Actiën	fr.	2720.	Napels, *Falcon*.	5	»	101.75.
			België	5	»	101¼.
			Portugal	3	»	21.

Vóór de beurs waren Fransche Fondsen zeer willig, en werd voor de 3 pCt. 81.27½ besteed; ter beurze was de stemming evenwel minder gunstig; derzelver prijs opende 81.20, en daalde tot 81.10; 5 pCt. mede iets flaauwer. Na de beurs: 3 pCt. 81.12½.

Wisselk. Amst. 1/m 57 3/16; 3/m 57½.

ANTWERPEN, 29 Mei.

Metaliek	5 »	107¼.	Ardoins	5	pCt.	18⅞.
Partialloten	f	471.	Brazilië	5	»	79⅝.
Loten fl. 500.	»	307.	Denemarken	3	»	74¼.
Nassau Loten.	»	21½.	Napels, *Falcon*.	5	»	95.
Darmst. Loten.	»	23¼.	België	5	»	101½.
Pol. Lot. fl. 500.	»	140¾.	dito	4	»	92.
dito 300.	»	119⅞.	dito	3	»	71½.
Pruiss. Loten.	»	127½.				

Gisteren avond waren Ardoins iets williger, en werden ongeveer 200 stuks à 18⅝, 11/16 verhandeld. Het hooger merk van Londen van den 27sten had zeker eenen gunstigen invloed gehad, indien de beurs van Parijs niet ⅛ lager was gekomen; evenwel vertoonde zich daarin eenige kooplust, en was derzelver prijs zeer vast 18¾, 13/16, ⅞, en blijft, bij vrij levendigen handel, 18 13/16 koopers en morgen. In Belgische Fondsen gaat, tot onveranderde koersen, weinig om.

BRUSSEL, 29 Mei.

De beurs blijft, bij gebrek aan handel, flaauw; men voorziet, dat deze stilstand zal voortduren, zoolang er onzekerheid omtrent de algemeene staatkunde zal blijven bestaan. 5 pCt. Belgische Fondsen 101¼ p., 4 pCt. 92 à ¼, 3 pCt. 71⅝. Ardoins waren, niettegenstaande het ⅛ lager van Parijs, prijshoudend, 18¾ g., ⅞ p.

BERLIJN, 25 Mei.

Pruiss. Leen.	4 pCt.	102⅝.	Pol. Lot. fl. 500		pCt.	79.
dito Loten.	»	72⁵/₁₂.	dito 300		»	67½.
Metaliek	5 »	109½.	Holland	2½	»	53½.
Bank-Actiën		104¼.	Kansbilletten } Restanten }			3¹⁷/₆₄.
Loten fl. 500	»	137¾.	Napels, *Falcon*.	5	»	94.
Rusl. Hamb.	5 »	108½.				
dito Londen	5 »	112⅞.				
dito 1831 en 33.	5 »	103½.				

De handel in Pruissische Fondsen was, tot onveranderde koersen, vrij levendig; in vreemde echter was dezelve, tot iets lagere prijzen, zeer beperkt.

Wisselk. Amst. k. 140⅝; 2/m 140.

FRANKFORT A/M, 27 Mei.

Metaliek	5 pCt.	107.	Pol. Lot. fl. 500		»	79¾.
dito	4 »	101¼.	dito 300		»	67⅞.
dito	3 »	80⅞	Spanj. Ard.	5	»	5
Bank-Actiën	»	1824.	Holland	2½	pCt.	54 1/16.
Loten fl. 500	»	133⅞.	Taunusbahn			289½.

De stemming der beurs was heden algemeen gunstiger, en blijven de prijzen der Fondsen eenigzins williger dan gisteren.

WEENEN, 23 Mei.

Metaliek	5 »	107¹⁵/₃₂.	Bank-Actiën	f	1523.
dito	3 »	81⁵/₈.			

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BILBAO en ST. ANDERO, het Spaansch loggerschip *El Dolce Nombre de Jesus*, Kapt. M. A. de Echejuria. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar BAYONNE, het Nederl. kofschip *de Hoop*, Kapt. Willem Kiers Kok. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar PETERSBURG, het Rostocksche galjasschip *August*, Kapt. C. J. Obissen. Adres bij Coopman en de Witt en Lehaertz, Frederik Smit, de Vries en Comp. en F. der Kinderen.

Naar PETERSBURG, het Pruissisch kofschip *Maria*, Kapt. J. J. Petrowski. Adres bij Bakenson Jansen en Comp.

Naar STOKHOLM, het Zweedsch schoonerschip *Sophia Auguste*, Kapt. L. Nielsson. Adres bij Hendrik Gallen.

Naar STETTIN, het Nederl. kofschip *Geerdina*, Kapt. H. W. Stuit. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar STETTIN (door het Holsteinsch Kanaal), het Nederl. kofschip *Hendrika*, Kapt. J. E. Gust. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar KOPENHAGEN, het schoonerschip *Jens H Lund*, Kapt. P. C. Rindom, van Kopenhagen. Adres bij B. J. van Hengel.

Naar BERGEN, het schoonerschip *Amsterdam Paquet*, Kapt. H. C. Ellertsen, van Bergen. Adres bij Canne en Balwé.

Naar BOSTON en NEW-YORK, het Zweedsch gekop. brikschip *Talon*, Kapt. S. J. Jern Jr. Adres bij d'Arnaud en Comp., van Stavier en Comp., en Jan Corver en Comp.

Naar TRIEST, het Oostenrijksch [illegible], Kapt. Marco Goicevich. Adres bij Jan Corver en Comp.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 23 Mei bij Dover: Maria Wilhelmina, Kapt. Van der Mey, van Amsterdam n. Batavia.

— 23 Mei tusschen Goodstaart en Portland: Henriette, Kapt. Van Rijn, v. Alicante n. Amsterdam.

— 24 Mei bij Dover: de Emder kof Georg, Kapt. Heerema, v. St. Ubes naar Riga.

— 6 April op 1° Z. br. en 20° W. L.: het schip India, Kapt. Vis, van Rotterdam n. Batavia.

Het schip Mercurius, Kapt. Wessels, te Suriname liggende, zou van daar den 22 Maart n. Amsterdam vertrekken.

Het schip Sophia Cecilia, Kapt. Radeloff, v. Amsterdam n. Suriname, was den 26 Mei lek, zijnde bij Dover, en zou aldaar binnenloopen.

De schepen Hendrika, Kapt. Admiraal, v. Batavia n. Rotterdam, en Carolina, Kapt. Moldenhauer, v. Rio-Janeiro n. Antwerpen, waren den 24 Mei bij Lezard.

Volgens berigt van Terschelling, van 27 Mei, zijn aldaar aangespoeld 2 naambordjes, vermoedelijk afkomstig van een kofschip, waarop met uitgehouwen letters: 17 — de Jonge Auke — einde Aletta 66. —

BINNENGEKOMEN.

HARLINGEN 27 Mei. B. H. Plukker, Jonge Hendrik, Christiansand. — 28 Mei. H. J. Ymker, Jonge Jan, Noorwegen.

TEXEL 29 Mei N. N. O. — B. J. de Boer, Vriendschap, Genua. R. Whyt, Carolina, Newcastle. P. Kramer, Cornelis Ster, Petersburg. H. J. Rotgers, Laetitia, Koningsbergen. H. K. Potjewyd, Alberdina, Pillau. J. Trappani, l'Imacolate, Hamburg.

VLIE 28 Mei N. N. O. Niets. — Gisteren nog: O. G. Jacobs, Friedsamkeit, Demmin. T. A. Hansen, Fortuna, Stade Hill. B. H. Plukker, Jonge Hendrik, Christiansand. A. Pieper, Concordia, Hamburg.

TERSCHELLING 27 Mei N. N. O. — Niets.

HELVOET en BRIELLE 29 Mei N. N. W. — Niets.

MAASSLUIS 29 Mei N. W. — Niets. Van de schepen, die gisteren gemeld uit zee zeilden, is Kapt. Armstrong bij den hoek geankerd.

DORDRECHT 27 Mei. F. Kamps, Hercules, Cuxhaven.

ANTWERPEN 28 Mei. Broekaerts, Maria Eleonora, Odessa. Andersen, Pelikaan, Gothenburg. Larsen, Patientia, dito.

CONSTANTINOPEL 3 Mei. Stillström, Hebe, Antwerpen.

GIBRALTAR 16 Mei. Andersen, Eclipse, Antwerpen.

ST. UBES 14 Mei. Meyer, XI April, Dordrecht. — 15 Mei. Forsberg, Ulrica Christina, Rotterdam.

LISSABON 14 Mei. Noordhoek, Fortuna, Vlaardingen. — 15 Mei. Hellberg, Flora, dito.

HAVRE 27 Mei. Audebert, Amsterdam (S), Rotterdam.

TORBAY 28 Mei. Austin, Patriot, Newport n. Dordrecht.

Bij DUNGENESS 23 Mei. Rathjen, Duc of Cambridge, Bremen n. Baltimore. Steenken, Republiek, dito n. New-York. Munecas, Vergas, Havana n. Hamburg. Boysen, Paulina Brand, Cette n. Amsterdam. — 26 Mei. Van Wyk, Annegina, Newport n. Dordrecht.

Bij DOVER 26 Mei. Volkmann, Constitution, Bremen n. New-York.

LONDEN 24 Mei. Williams, Earl of Clancarty, Rotterd. Smith, Stedfast, Amst. — 25 Mei. Barfield, Fame, Harlingen. Galloway, Union, dito.

BRIDLINGTON 25 Mei. Morrisson, Francis Ann, Amst. n. Newcastle. Graham, Jessie, Rotterdam n. Sunderland.

YARMOUTH 23 Mei. Armstrong, Jane, Rotterdam n. Newcastle.

UITGEZEILD.

TEXEL 29 Mei. A. D. de Boer, 4 Gebroeders, Batavia. T. Gellards, Castor, dito. H. K. Dykhuis, Sara Anna Cornelia, Suriname.

VLIE 28 Mei. J. Atkins, Sara and Helen, Newcastle. B. Davidson, Sunderland, Sunderland. L. F. Fischer, Friederich, Wolgast. J. F. Schroder, Christiana, Laurvich. H. Thus, Three Sostre, Noorwegen. J. Kollenberg, Hoffnung, Christiansand.

HELVOET 29 Mei. J. Buiten, Maria en Adriana, New-York. J. S. Frese, Fama, Triest. B. H. Meyerhoff, Kinderdyk, Leverpool. B. Smaal, Mary, Dundee. — Gisteren nog: J. Kwakkelstein, de Vriendschap, Lissabon. J. Wilson, Dispatch, Stockton.

BRIELLE 29 Mei. K. Stranack, Giraffe (S), Londen.

ANTWERPEN 28 Mei. Van den Kerkhoven, Fidélité, Amsterdam.

ALEXANDRIA IN EGYPTE 8 Mei Zweerts, Triton, Amsterdam.

LEVERPOOL 24 Mei. Mik, Zeelust, Zierikzee. Zerran, Eugenie, Antwerpen. — 25 Mei. Beniest, Harriet, dito.

CORK 24 Mei. Zoetelief, Ludd, Marennes.

LONDEN 25 Mei. (Zeilkl.): Kuper, Sirene, Antwerpen. Gankema, Commerce, dito.

HULL 25 Mei. Ridsdell, Amelia, Rotterdam.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 30 Mei 1839.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Mainz,	het schip	Josephine,	schipper	H. Flies.
» Rijnsglans,	»	» Bergenstein,	»	J. Dormolen.
» Frankfort,	»	» Maria,	»	N. Urmetser.
» Mannheim,	»	» Anna With. Dorothea,	»	W. Prom.
» Coblenz,	»	» Dolphyn,	»	Th. Ittschert.
» Duisburg,	»	» Vlijt en Hoop,	»	H. Kamps.
» Dusseldorp,	»	» Vr. Adelheit,	»	G. Koene.
» Wezel,	»	» Ypselantie,	»	B. Frinkhamp.
» Keulen,	»	» Urania,	»	Hk. Balk.

Aangekomen: J. L. Arera, Fredrik Wilhelm, van Duisburg.

Vertrokken: D. Deinkman, Dankbaarheid, naar Urdingen.

KEULEN, 27 Mei. *Aangekomen:* F. Ketzler, van Heilbronn; J. Kiefer, van Mainz, met 700 ctr.; D. Hogewech, van Wezel.

Voorbijgevaren: J. Hell, van Bettel naar Amsterdam, met 2,890 ctr.; J. Oden, van Mannheim naar Nijmegen, met 1,980 ctr.; D. Bodenstaff, van Rotterdam naar Mannheim, met 3,163 ctr.; G. Leermackers, van Amsterdam naar dito, met 3,692 ctr; J. B. Bänlein, van Rotterdam naar dito, met 4,351 ctr.

In Lading: Naar Rotterdam, Wed. F. Kock; naar Amsterdam, H. Claasen, Wzn.; n. Dusseldorp, Urdingen, Duisburg tot Ruhrort C. Koningsfeld; naar Ruhrort tot Emmerick, W. Pesch; naar Coblenz en de Moezel, L. Tilmann en S. Sauwerborn; naar Boppard en Bingen, J. Harling; naar Mainz, B. Kieitschreiber; n. de Neder-Main, Gebr. Schultz; naar de Midden- en Boven-Main, C. Weyermann; naar Heilbron, L. Heust; naar Heidelberg en Kanstad, P. Kuhnle; naar Worms, Mannheim, Rijnschans en Leopoldshafen, C. Seller.

Rijnhoogte te Keulen 27 Mei, 10 voet, 9½ duim.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

LISSABON, *J. Engelenburg*, [illegible]. 42 v. Tapioca, de Haan, Demmer en Co.; 33 b. Koopm.; Kerkhoven en Coutinho; 40 k. Fruit, Wondhuyzen; 100 k. do., 150 mooy Zout, J. Simons, te Zaandam.

KONINGSBERGEN, *J. G. Engelsman*, ELISABETH. 58 l. Rogge, 6 l. Erwten, Order.

DANTZIG, *G. H. Smit*, JAN FREDRIK. 78 l. Rogge, Order.

G. H. Greven, LIBRA. 64 l. Rogge, S. en P. Clercq; 33 z. Koopm., Order.

ELBING, *B. H. Schuar*, HERSTELLING. 1,580 sch. Rogge, L. Hoyack en Co.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN, 29 Mei.

KOFFIJ. Sedert de verkoopen, gisteren gemeld, heeft er goede handel plaats gehad, en zijn afgedaan: 1,500 balen St. Domingo ord. tot 30 cs; 140 dito tot 31, en 100 dito 1ste qualiteit tot 33 cs; 750 balen Brazil tot 29 à 30½, 200 balen zeer ord. dito van 27½ à 28, en 100 balen Cheribon tot 35½ cs.

SNEEK, 28 Mei.

BOTER. Eerste qualiteit f 31 à f 32; minder soort f 27 à f 28.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

SCHIEDAM, 29 Mei.

Sedert het berigt van 23 dezer is nieuwe gedroogde *Rogge* f 10 per last lager, en slechts bij uitslijting te verkoopen; er werd gedaan: 143/4, 144/5, 140/1, 147/2 ℔ Liebau f 190, 192, 194, 196; later: 144/5, 146/7 ℔ dito f 188, 189, 192; ligt gedroogde soorten, bij [illegible] bakkerij, 141/2, 142/3 ℔ Riga f 188, 190; [illegible] 144/5, 146/7 ℔ Pommer [illegible] tot f 178; 180 [illegible] *Garst* tot vorigen prijs verkocht; [illegible] f 132 [illegible]

Regtzaken.

Criminele Regtbank in Holland. Zitting van 27, 28 *en* 29 *Mei* 1839. Voorzitter: Mr. D. S. Boas Jr.

BESCHULDIGING VAN DIEFSTAL VAN ZOUT.

Het was in den aanvang van het jaar 1824, dus reeds bijna 15 jaar geleden, dat door de administratie der accijnsen hier ter stede ontdekt werd, dat eene partij ongeraffineerd Spaansch zout, in particulier entrepôt liggende, uit de kasten N°. 3 en 7 van het pakhuis *de Reinsluskeet*, met rijks sloten gesloten, op de Zoutkeetsgracht, heimelijk waren vervoerd. Die kasten waren van het jaar 1816 af belegd geweest voor rekening der heeren Wed. Pieter de Vries en Meynts. De heer G. Meynts, lid dier firma, was op eenen vroegen ochtend, in de lente van 1822, nog aldaar geweest, en had alstoen door eene opening boven de deur het zout zien liggen. Hierbij was, onder anderen, tegenwoordig de heer Hendrik Schaap, die, hetzij als deelgenoot, hetzij als bediende, de zaken behartigde van de heeren M. J. Schaap en Zoon, welke firma toenmaals de makelaardij in zout hier ter stede uitoefende.

Door tusschenkomst van dezen Schaap werd op den 26 Nov. 1822 de geheele partij verkocht, zoo het heette, aan zekeren A. M. Blom. Die verkoop geschiedde met de uitdrukkelijke bepaling, dat er geene nadere toemeting plaats hebben zou, maar, dat men zich zou houden aan de opgave der maat, zoodanig als bij den inkoop der heeren Wed. P. de Vries en Meynts was opgegeven. Spoedig hierop volgde de betaling, ten kantore van genoemde heeren, door een' hun geheel onbekend persoon. Door den heer Jan Schaap, oudeeren broeder van Hendrik, en wien de zaken voornamelijk, zoo niet geheel, aangingen, werd bij die gelegenheid een briefje ter hand gesteld aan den heer J. H. de la Fontaine Schluiter, als administrateur van het pakhuis, van dezen inhoud:

Op heden belegd voor den heer A. M. Blom, het pakhuis *Reinsluskeet*,
N°. 3 à ƒ 12½ per maand.
» 7 à » 12½ » »
Amsterdam, 26 Nov. 1822.
M. J. SCHAAP EN ZOON.

Toen eenigen tijd later de betaling van den huurprijs niet volgde, en de heer Schluiter, door den deurwaarder Ayelts, arrest wilde doen leggen, vond men, bij het openen der kasten, al het zout verdwenen.

Dit had dadelijk eene instructie ten gevolge, waarin beide de heeren Schaap werden gehoord. Zij verhaalden toen de sleutels der kasten aan den heer Blom te hebben gegeven, een persoon, dien zij alleen van aanzien kenden, en met wien zij daarom ook contant hadden gehandeld. Coers, eerste bediende van het kantoor, bevestigde deze opgave. Hendrik Schaap voegde nog eene nadere persoonsbeschrijving van dien Blom er bij, en gaf ook zijne vermoedelijke woonplaats op, als zijnde op de Prinsengracht bij de Vijzelstraat. Daar echter vond men wel een' gewezen zeekapitein, van dien naam, doch niet den bedoelden persoon. En de zaak bleef hierbij rusten.

Niet lang daarna echter, gaf zekere Jacob Stolk zeer naauwkeurige informatie, omtrent al het voorgevallene, aan den secretaris van policie, Grevelink. Volgens die opgave, zou hij, met eenige andere knechts, het zout uit de kasten 3 en 7 in 5 en 6 hebben overgebragt. Deze kasten behoorden aan den heer Overmars. Om er in te komen was hij door een gat van twee of drie voet ruimte, boven de deur, gekropen, had toen van binnen de moeren der hangsloten losgedraaid, en zoo de deuren geopend. Het overgebragte zout was later meestal in schuiten naar Muiden vervoerd. Dit overbrengen van de kasten 3 en 7 in 5 en 6, zou reeds, met den aanvang van 1822, dus vóór dat de koop had plaats gehad, zijn begonnen. Alles was verder op order van den reeds genoemden Coers geschied, die hun niet slechts eene rijke belooning gegeven, maar tevens beloofd had voor hunne vrouwen, bijaldien zij in ongelegenheid geraakten, te zullen zorgen. Deze opgaven werden ook door de overige knechts gedeeltelijk erkend en bevestigd, terwijl het bleek, dat er in 1822 vrij aanzienlijke partijen zout uit dat pakhuis door schipper G. F. Klein waren vervoerd, en waarbij, zoo deze schipper meende, dan eens een der heeren Schaap, dan weder Coers, waren tegenwoordig geweest.

De heer Overmars, die toen en nu ook weder gehoord werd, verklaarde, dat in twee kasten eene partij, zoo hij meende, entrepôt zout, van circa 50,000 pond op zijn' naam had gelegen. Dit zout was echter niet zijn eigendom, maar de firma M. J. Schaap en Zn. had hem in der tijd de declaratoirs afgegeven, inhoudende, dat en deze, en een andere aanzienlijke partij (de laatste in entrepôt liggende) aan M. J. Schaap en Zoon, voor hunne meesters, toebehoorden. Hendrik Schaap had hem namelijk verzocht, om die partij *veraccynsd* zout ten zijnen name als geacquiteerd aan te geven, en hem zelfs daarvoor 2 of 3 pCt. aangeboden, hetwelk hij echter weigerde, daar hij het alleen als eene vriendschapsdienst beschouwde, omdat de heeren Schaap geen eigenlijk gezegd koopmanskantoor hadden. Later had men hem (Overmars) ook een request ter teekening voorgelegd, behelzende verzoek voor doorloopend crediet. Ook was er toen om het in entrepôt liggend zout, dat bij de opheffing van dat entrepôt voor andere overgeschreven was, een borgtogt gepasseerd. Bij dit alles had Overmars echter niet kunnen vermoeden, dat het met de zaak niet in orde was.

Intusschen had Hendrik Schaap bij den aanvang der instructie zich verwijderd, en werd niet meer gevonden. Jan Schaap wierp toen al de schuld op zijnen afwezigen broeder, die in dit opzigt geheel buiten zijn weten en zonder zijne voorkennis zou hebben gehandeld. Uit die instructie bleek verder nog, dat er onderscheidene verkoopen ten name van M. Boom of G. Boom, zouden zijn geschied. Deze Boom was onbekend. Echter had Hendrik Schaap een' oppasser gehad, welke dien naam voerde, en ook aan een' anderen Boom geld tot aankoop eener boekdrukkerij geschoten. Deze omstandigheid vermeerderde de vermoedens, die ten zijnen opzigte bestonden.

Opmerkelijk was het verder, dat het de aandacht getrokken had, dat er in de *Brielsche* keet zoo veel meer dan in andere keeten omging. Zoo had, onder anderen, zekere Angelije Holland, keetvrouw aan de keet *de Wereld* onderscheidene geruchten verhalen, dat de pakhuizen leeg waren, enz.

Het was naar aanleiding van deze omstandigheden, dat Jacob Stolk en vier andere knechts, die het vervoer hadden bewerkstelligd, *van diefstal in een onbewoond gebouw door middel van inklimming (escalade)* werden beschuldigd, en Hendrik Schaap, Johannes Coers en Jan Schaap, van medepligtigheid daaraan, door het *heelen en verbergen van het gestolene*, alsmede Hendrik Schaap en Johannes Coers door de daders door *misbruik van gezag en beloften te hebben aangezet en overgehaald.*

Naar aanleiding van deze beschuldiging, stonden zij, met uitzondering van den voortvlugtigen Hendrik Schaap, voor het Hof van Assises alhier in den jare 1825, onder voorzitting van den heer Mr. C. Carbasius gehouden, teregt. Door dat Hof werd Stolk tot één jaar gevangenis veroordeeld, Coers eerloos verklaard en voor acht jaren geconfineerd; de overigen, en onder dezen ook Jan Schaap, vrijgesproken. Hendrik Schaap werd bij contumacie veroordeeld, waarbij echter het misbruik van *gezag* door den Hove niet werd aangenomen.

Van dien tijd af werd van Hendrik Schaap niets vernomen. Zoo als later bleek, had hij zich op verschillende plaatsen, en nu laatstelijk te Almelo, onder den naam van van den Berg, opgehouden. Daar werd hij in het laatst van 1838 als getuige in eene correctionele zaak gedagvaard. De beklaagde, met wien hij vroeger eenige onaangenaamheden gehad had, en die hem schijnt gekend te hebben, verweet hem in de publieke audiëntie: « Gij zijt geen van den Berg, gij zijt Schaap, uit Amsterdam. » Dit had onmiddellijk zijne arrestatie ten gevolge. Schaap, die steeds in den waan schijnt verkeerd te hebben, dat een contumaciëel vonnis onherroepelijk was, kwam hierdoor tot wanhoop, en poogde te Naarden zich door eene snede in den hals van het leven te berooven. Als voor dood weggedragen, herstelde hij echter langzaam, en stond thans, na veertien of vijftien jaren omzwervens, voor de criminele Regtbank teregt.

De beschuldigde, nu een man van ruim 50 jaren oud, en hoewel in kleeding en uiterlijk voorkomen vervallen, draagt echter nog de sporen, dat hij eenmaal tot den fatsoenlijken stand dezer stad behoorde. Bescheiden en bedaard, doch tevens gevat, en ter zake zijn de antwoorden, die hij geeft. Intusschen is de gedaante der beschuldiging aanmerkelijk veranderd. Vóór vijftien jaar waren de bewijzen en getuigen nog alle voorhanden; en de administratie, die voor circa ƒ 12,000 benadeeld was, wendde alles aan, om de zaak, die zooveel gerucht gemaakt had, door te zetten, en stelde zich zelfs in de toenmalige procedure tot civiele partij. Thans was de eerste indruk lang vergeten; Coers was, na eene achtjarige gevangenis, in de maatschappij teruggekeerd; Jan Schaap gestorven. De meeste getuigen waren of overleden of niet te vinden, en de overige wisten zich slechts flaauwelijk de omstandigheden van het lang vergeten voorval te herinneren. In één opzigt echter was er tusschen de beide zaken eene treffende overeenkomst. Had Jan Schaap in 1824 en 1825 al de schuld op zijn' gevlugten broeder geworpen, en daardoor eene vrijspraak erlangd, die broeder gebruikte thans hetzelfde middel, en wierp nu alle schuld op zijnen overledenen ouderen broeder.

Volgens zijne opgave, was hij (Hendrik Schaap) noo't lid der firma van M. J. Schaap en Zoon geweest. Hij was daar alleen bediende en procuratiehouder, wanneer zijn broeder afwezig was, en ontving daarvoor ƒ 1000 's jaars. Voor zijne eigene rekening was hij Makelaar, doch *niet* in zout, maar alleen in huizen, meubelen, enz. Toen het bedrog ontdekt werd, was hij met zijn' broeder en Coers afgesproken, wat hij vóór den Regter ter Instructie zou antwoorden. Hij had toen met gemeen overleg besloten zich te verwijderen, om zoo doende alle schuld op zich te laden. Blom was een geheel gefingeerd persoon, van wiens naam men zich alleen bediend had om voor eigen rekening te handelen. Hij erkende verder onderscheiden ten processe aanwezige stukken geschreven, en ook quitantiën geteekend te hebben, doch eenvoudig voor zijnen broeder, aan wien hij dan ook later de stukken weder in handen gaf, zonder dat hij dan verder wist, wat er mede gebeurde. Zoo erkende hij dan ook het declaratoir van den heer Overmars, alsmede de boeken te hebben geschreven. Van verkoopen aan zekeren Boom wist hij niets. Ook hield zijn broeder de kas; terwijl hij slechts van tijd tot tijd de kleine kas onder zijne berusting had. Dikwijls gebeurde het, dat zijn broeder, wiens zaken toen reeds niet in de beste orde waren, gedurende eenige dagen niet te huis kwam, en daarom had hij volmagt om de firma te teekenen. Eindelijk erkende hij in der tijd hier nog al aanzienlijke verteringen te hebben gemaakt, (hij had een optrekje en hield rijtuig), doch beweerde tevens, dat hij die uitgaven met zijne verdiensten als Makelaar bestreed, en niets van het provenu van het zout, in questie, had genoten.

Het publiek Ministerie, bij monde van Mr. D. C. van der Kemp, erkende lang in twijfel te hebben gestaan, over de schuld van den beklaagde. De debatten hadden Z. Ed. versterkt in de overtuiging, dat de schuld niet bewezen is. Alles toch, wat gebleken was, zijn slechts vermoedens, geene wettelijke bewijzen. Z. E. Gestr. requireerde dienvolgens, dat Hendrik Schaap zou worden vrijgesproken van de tegen hem ingebragte beschuldiging.

Mr. L. H. Kuhn, verdediger van Schaap, schetste het vroeger gunstig lot van den beklaagde, die door opvoeding en betrekkingen tot de fatsoenlijkste klasse der maatschappij behoorde. Vóór vijftien jaren voorzag zijn broeder Jan Schaap, dat hij in eene criminele procedure zou worden gewikkeld, want tusschen de ontdekking en het begin der Instructie was een zeer aanzienlijk tijdsverloop. Niet uit eigen beweging, maar op het verzoek, en in het belang zijns broeders, nam hij de vlugt, en die broeder begeerde zijne verwijdering, om hem vrijelijk te kunnen bezwaren. De beschuldigde had zich daarom later niet gesisteerd, omdat hij het vonnis, bij contumacie tegen hem gewezen, als onherroepelijk beschouwde.

De heer Kuhn splitste zijne verdediging in vier deelen.

I. Is er diefstal gepleegd jegens het kantoor der heeren Wed. P. de Vries en Meynts?

II. Is er diefstal tegen A. M. Blom gepleegd?

III. Is H. Schaap medepligtig aan dien diefstal, tegen wien dan ook gepleegd?

IV. Het gepleegde feit is geen diefstal, zelfs geen *furtum pignoris* ten nadeele van 's Rijks schatkist.

Het tweede lid der beschuldiging (*het misbruiken van gezag*) kon, volgens art. 360 *C. d. J. 6.* niet meer behandeld worden, daar hij op dat punt reeds bij contumacie is vrijgesproken.

De drie eerste punten werden vervolgens door den verdediger in vele bijzonderheden uiteengezet. Tot het laatste overgaande merkte Z. Ed. op, dat men reeds van den aanvang af getwijfeld heeft, hoe de daad te qualificeren. Er is toen slechts eene stoute, schandelijke en zedelooze sluikerij gepleegd, een delict tegen den *fiscus*. Aan misdaad, aan diefstal heeft men niet gedacht! Met zooveel ijver heeft men van de zijde der administratie gehandeld, dat men den achtingwaardigen Regter ter Instructie tot vervolging meende te moeten *aansporen!* een maatregel, die ten gevolge had, dat deze geachte magistraat zijne betrekking nederlegde! De algemeene strafwet kan niet worden toegepast op daden, die bij eene geheel op zich zelve staande wetgeving zijn geregeld.

Zoo er diefstal denkbaar is, moet het *furtum pignoris* zijn, want eigenaar was de administratie niet. Maar ook dit ontkent de verdediger, want 1° had de administratie geen onderpand, en 2° al ware dit zoo, zoo het nog geen diefstal zijn, strafbaar volgens onze wet.

1°. Men heeft de beteekenis in *entrepôt* verward. Geëntreposeerd goed is niet altijd pand; zie Merlin Rep. in V. *entrepôt*, art. 182 der wet van 12 Dec. 1819 (*Staatsbl.* N°. 20), en art. 82 der wet van 26 Aug. 1822. Somtijds heeft de administratie een regt van onderpand, zie art. 312 en 329 der laatst aangehaalde wet, doch niet altijd. Ook om eene andere reden heeft de administratie geen pandregt; omdat zij, namelijk, geen *bezit* heeft, zie art. 2076 *C. Civ.* De sluiting van het *entrepôt* stelt geen bezit daar, maar is alleen een veiligheidsmaatregel. Ook de kasten, waarin het zout geborgen wordt, waren de eigendommen van particulieren, niet van de administratie. Men zegge hier niet, dat de wet præferentie, en het regt van parate executie geeft; want pandregt geeft wel præferentie, doch præferentie geen pandregt. De wet zelve bepaalt dan ook, wat gedaan moet worden, indien het geëntreposeerde goed vermist wordt, zie art. 197, en vgl. Merlin 1 *vol.* s. I. N°. 5.

2°. Maar al heeft de administratie pandregt bezeten, zoo is het *furtum pignoris*, volgens ons regt, niet strafbaar. Dit werd nu nog door den verdediger betoogd.

De regtbank heeft, zoo als wij reeds gisteren gemeld hebben, den beschuldigde vrijgesproken. Bij dit vonnis is zoowel verklaard, dat er geene bewijzen van medepligtigheid bestonden, als dat het feit zelf geen diefstal daarstelde. Terwijl wij ons voor den beschuldigde over dezen uitslag verheugen, moeten wij tevens betreuren, dat een overigens onbesproken man, als Johannes Coers, openlijk door een Hof van Assises tot eene zware straf is veroordeeld, en die straf ook heeft ondergaan voor hetzelfde feit, hetgeen de criminele regtbank *nu* geoordeeld heeft, voor geene criminele straffen vatbaar te zijn!!

Advertentien.

(3037) GETROUWD:

J. B. J. T. RAPPARD,
EN
E. FOKKE.

AMSTERDAM, 30 *Mei* 1839.

(3038) Heden avond beviel zeer voorspoedig van een' welgeschapen *ZOON*, S. W. VAN GIFFEN, geliefde Echtgenoot van

B. W. JOOSTING.

AMSTERDAM,
den 2? *Mei* 1839.

(3039) **STOOMVAART**
TUSSCHEN
Amsterdam en Zaandam.

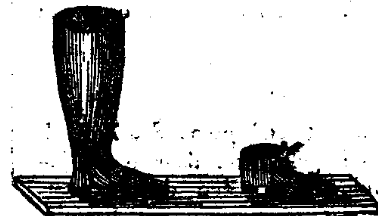
De STOOMBOOT *MERCURIUS* zal, gedurende de maand *Junij* 1839, vertrekken:

VAN AMSTERDAM.		VAN ZAANDAM.	
Maandag, Woensdag en Vrijdag.			
Voormiddag	ten 7 en 9½ Ure.	Voormiddag	ten 8½ en 10½ Ure.
Namiddag	» 3 » 5 »	Namiddag	» 4 » 7½ »
Dingsdag en Zaturdag.			
Voormiddag	ten 8 en 10 Ure.	Voormiddag	ten 9 en 11 Ure.
Namiddag	» 3 » 5 »	Namiddag	» 4 » 7½ »
Zondag.			
Voormiddag	ten 7, 9½ en 11½ Ure.	Voormiddag	ten 8½ en 10½ Ure.
Namiddag	» 3 en 5 »	Namiddag	» 12½, 4 en 8 »

(3040) FATSOENLIJKE BURGERLIEDEN genegen zijnde om KOST en INWONING, met genot van eene vrije KAMER, te verleenen aan eenen welopgevoeden JONGELING, tegen genot van *Driehonderd Gulden* jaarlijks of daaromtrent, gelieven van Naam en Woonplaats opgave te doen, onder de letters O. Z., aan het Kantoor van *den Avondbode*.

(3041) ***MAGAZIJN***
VAN
MODE-ARTIKELEN.

D. SALOMONSEN, uitgepakt in het *Wapen van Voorst*, bij de Heer ROSE, 's Gravelandsche Veer, met *Lyonsche* en *Parijsche* GOEDEREN, als: SHAWLS, ZIJDEN STOFFEN, MOUSSELINE DE LAINE à 7 tot 12 Gulden het Kleed, en een nieuw assortiment ZOMERGOED en Kleedjes, à 65 Centen per El; *Parijsche* ZIJDEN HOEDEN van ƒ ... ƒ 14; MAROQUINEN en STOFFEN SCHOENEN à ƒ 1.25 het Paar, verder alle andere Artikelen, tot zeer billijke Prijzen.

(3042) **Magazijn**
VAN
LAARZEN EN SCHOENEN
Op den Dam bezijden het Paleis, N°. 5
te AMSTERDAM.

G. H. ZIEGELAAR, Mr. *Schoen- en Laarzenmaker*, verwittigt zijne Geëerde Begunstigers, dat bij hem te bekomen zijn, als: Beste gewastlederen Heeren-Laarzen, gekleurde Dames-Laarsjes en Schoenen, Satijnen Dames-Schoenen met Linten, goud- en gelakt-lederen Heeren- en Dames-Schoenen, Dans-Schoenen met Strikjes, Stoffen Heeren-Laarzen met Knoopjes, Stoffen Dames-Laarsjes met en zonder Knoopjes, Heeren- en Dames-Pantoffels, Heeren- en Dames-Overschoenen, Schoenen met Bont, Supra Stoffen, echte maroquinen- en fijne gewastlederen Dames-Schoenen en een aantal soorten meer.

Zeer net en naar den laatsten smaak bewerkt. Alles tot de minst mogelijke Prijzen. Brieven en Pakjes *franco*.

(3043) DUBBEL
GEZUIVERDE
SCHRIJF-INKT
Vrij van Schimmelen of Rood worden.
Gebreveteerd door
Z. M. DEN KONING DER NEDERLANDEN

Deze INKT, van het schoonst blijvend zwart, en ook bijzonder ingerigt voor de Metalieke Pen, wordt gefabriceerd bij G. B. ROCK, Reguliersplein, N°. 18; wijders verkrijgbaar; bij J. BERLIPS, in de Wolvenstraat; P. BERLIPS, op den Haarlemmerdijk, te *Amsterdam*; GEBR. VAN DOBBEN, te *Haarlem*; H. KOSTER, te *Alkmaar*; M. SMIT, te *Groningen*; G. DEKKER SPRINGER, te *Zaandam*; G. KOSTER, op *den Helder*; Wed. J. ELBERS en ZOON, te *Breda*; J. P. HOUTMAN en W. VAN ROSSEM, te *Utrecht*; J. GILS, te *Nijmegen*; PH. HOUTKOOP, te *Hoorn*; J. VETH, te *Dordrecht*; H. HORNEER, te *Gorinchem*; J. A. DE LA VIEZER, te *'s Hage*; Wed. LOCKE EN ZOON en Mej. M. C. MULDERS, te *Rotterdam*; Wed. BLOM, te *Leeuwarden*, en D. H. A. DE ROOY, te *'s Hertogenbosch*.

(3044) Professor BLEULAND'S CATALOGUS van de Verkochte SCHILDERIJEN en Voornaamste TEEKENINGEN, 6 Mei 1839, met de Prijzen en Namen der Koopers van de Schilderijen à 60 Cents; Verkrijgbaar te *Utrecht* bij den Boekhandelaar D. HEIMAN, te *Amsterdam* bij L. VAN BAKKENES, en te *Rotterdam* bij J. VAN BAALEN.

(3045) **JACOBAAS WEEKLACHT**
OP HET
Huis te Teylingen,
DOOR
MR. J. VAN LENNEP,
Heden voor 30 Cents uitgegeven bij P. MEIJER WARNARS, op den Vijgendam, N°. 24, te Amsterdam.

(3046) H. LAGERWEY, Boekhandelaar en Boekdrukker, te *Dordrecht*, heeft verzonden, afzonderlijke uitgave van

PIETER SPA'S
Reize naar LONDEN, enz.;

Luimig Dichtstuk, door W. J. VAN ZEGGELEN, voorkomende in het Maandwerk: EUROPA, N°. 1. 1839.

Voorzien van een eigenaardig Plaatje. Prijs 80 Cts.

(3047) PAPIERS VÉLINS DE POSTE,
et autres de Fantaisie.

VEUVE LE GRAS, IMBERT & C°., *Rokin*, N°. 139, ont l'honneur de prévenir le Public qu'ils viennent de recevoir d'une des principales fabriques de France un très grand assortiment de toutes sortes et tous formats de Papier à Ecrire.

Ils ont aussi du PAPIER ECOLIER VÉLIN, qu'ils vendent un tiers plus bas qu'on ne vend celui connu sous la dénomination de *Pro Patria*, offrant en quelque sorte le même avantage; le format est un peu plus petit.

La 22e. Supplément au Catalogue de leur CABINET DE LECTURE, composé d'environ 300 ouvrages, vient de paraître et se distribue gratis aux personnes qui en font la demande.

EN VENTE:

ENCHIRIDION MEDICUM, ou Manuel de Médecine pratique, par HUFELAND, traduit par JOURDAN, 1 vol. 8°. *édition de Paris*, . . ƒ 4.5...
CONTES ET NOUVELLES DE LAFONTAINE, *édition illustrée*, 1 beau vol. 8°. . . . . » 6...
DICTIONNAIRE DES ALIMENS ET DES BOISSONS, 1 gros vol. Paris 1839. . . . . » 5.–
LEÇONS ORALES, de DUPUYTREN, *Nouvelle édition de Paris* 183... vol. 8°.

Schouwburgen, Concerten
EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

HOOGDUITSCHE SCHOUWBURG; *In de Amstelstraat.*

J. M. NARET KONING, geb. MAJOFSKI, Tooneelkunstenaresse aan den Amsterdamschen Stads Schouwburg, heeft de eer ter kennisse van het kunstminnend Publiek te brengen, dat zij, met medewerking van eenige harer kunstgenooten, voornemens is *éene* Tooneelvoorstelling ten haren voordeele te geven, op Zaturdag den 15 Junij 1839, welke voorstelling zal bestaan uit: ARTHUR, OF ZESTIEN JAREN LATER, Tooneelspel in twee Bedrijven, naar het Fransch, door den Heer Mr. *J. H. Burlage*. Na hetzelve: DE BRUID VAN VREELAND, OF WIE IS DE BRUIDEGOM? Blijspel in 4 Bedrijven, naar aanleiding van het Hoogduitsche stuk van *J. F. von Weizenthurn*, door den Heer *C. J. Roobol*, terwijl de Benificiaire de eer zal hebben tusschen de beide stukken voor te dragen: DE WAANZINNIGE, Romance, naar het Fransche LA FOLLE gevolgd, door den Heer *A. van der Hoop Jr.*

De aanvang ten half zeven ure precies.

Voor de arme weduwe met 4 kinderen (*zie de Advertentie in Nommer* 474), is ontvangen:

Bij de Redactie: volgens vroegere opgaaf	ƒ 71.68½.
Van X. Y. X.	» 10.—.
Van M.	» 2.—.
Totaal	ƒ 83.68½.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT